

கதிரையாத்திரை விளக்கம்.

இஃது

கதிர்காமவேலவர் கீர்த்தனம்,

நல்லைக்கந்தர் கீர்த்தனம், நல்லைக்கந்த ரகவல்

என்னு விவற்றுடன்

ARCHIVES

ம. வே. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையால்

வெளியிடப்பெற்றது.

1923.

111780

உ-
சிவமயம்.

266
KAT
AR

நல்லூர்: விநாயகமூர்த்திச்சேட்டியார்

இயற்றிய

கதிரையாத்திரை விளக்கம்,

ஆறுமுகநாவலரவர்கள் பாடிய

கதிர்காமவேலவர்கீர்த்தனம்,

பரமானந்தப்பலவர் பாடிய

நல்லைக்கந்தர்கீர்த்தனம், நல்லைக்கந்தரகவல்.

இவை

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரித் தமிழ்ப்போதகாசிரியரும்

இந்து சாதன பத்திரிகாசிரியருமாகிய

ம. வே. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையால்

யாழ்ப்பாணம்

ARCHIVES

சைவப்பிரகாச யந்திரசாலையில்

அச்சிடுவித்து வெளியிடப்பட்டன.

ருதிரோற்காரி (ஸ்) ஆனிமீ.

1923.

111780 ✓

(Copyright Registered.)

[விலை சதம் 25.]

111780 ✓

உ
சிவமயம்

சிறப்புப் பாயிரம்.

திருவளர் மலர்மிசைத் திகழ்தரு பிரமனும்
மருவிரி துளவணி மருமனுங் காணச்
சங்கரன் வெண்ணிலாத் தனைத்தரித் தொளிர்சடை
மங்கையோர் பங்கினன் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும்
வளஞ்செறி வண்ணைநன் நகரில்வாழ் வுடையோன்
உளஞ்செறி கருணைய னெப்பில்சீ ருடையான்
றன்னைவந் தடைந்தவர் தமையள கையினுறை
மன்னவ னிவனென் வாழ்வுறச் செய்பவன்
செந்தமி மெனுங்கடல் திறம்பெறக் கடந்தவன்
மந்தர நிகர்புயன் மதனனே ரழகினன்
வசியர்தங் குலத்தினில் வந்தவ தரித்தவன்
உசிதநன் மொழியினன் ஒன்னலர்க் கேறனான்
தாவிலாச் சின்னத் தம்பியென் றுரைக்கும்
நாவலன் முன்செயு நற்றவந் தன்னால்
மைந்தனென் றுலகுளோர் வாழ்த்தவந் துதித்தவன்
வெந்திற லுடையதோர் விராயக மூர்த்தியென்
றியாவரும் புகழு மியற்பெய ருடையவன்
தாவில்சங் கிதத்திற றலைமைபெற் றுடையோன்

தன்னலஞ் சிலைக்கைவேள் கண்டுள மயங்கிடத்
 தன்னிக ரிலாவிறற் றனியிள வேறென
 வளந்தை யைந்தெனும் வயசுவந் தணுகிட
 வுளந்தனின் மணஞ்செய வுன்னியங் கொருநாள்
 குல்லைமா மலர்புனை குழகன் வீற்றிருக்கும்
 நல்லைமா நகரினில் நன்குடன் வாழும்
 அருணாச லேந்திர னரியபுத் திரியை
 மருவினன் மணஞ்செய்து வளத்துடன் வாழும்
 முப்பதாம் வயதின் முரண்மிகு மிருமலுஞ்
 செப்பருங் கொடியதோர் திறன்மிகு காசமும்
 முன்னையூழ் வினையினால் முடுகியங் கவன்றனக்
 கின்னல்செய் திடவிதற் கென்செய்வே னினியென
 வாரிதி சூழமில் வையகந் தனிலுறை
 யேர்பெறு வைத்திய ரிடுமருந் துண்டும்
 அந்தரோய் மாறிடா ததிகரித் திடவே
 வந்தெழுந் துயரோடும் வைசுமந் நாளில்
 சென்னியா றுடையவன் சீர்பெறு நல்லைவாழ்
 மன்னிய கற்புடை மனைவியு மிறந்திட
 மைந்தர்க ளிருவரும் மாசிலேரார் புதல்வியும்
 எந்தைநாம் செய்குவ தென்கொலென் றிரங்கவும்
 பெருத்திடும் பிணிமிகப் பீழைசெய் திடவுங்
 கருத்தழிந் தென்செய்வேன் கடவுளே யென்று
 கருங்கடல் கடந்துநற் கண்ணுதற் பரணுறை
 அரும்பெருஞ் சிவாலய மனைத்தையுந் தொழுது
 செந்திரன் நகரினிற் சென்றுசெங் கதிர்வேற்
 கந்தனைக் கண்டுதன் கவலையை யுரைத்தீத
 அண்டர்கள் போற்றிட அமர்ந்திடும் வேலவன்

தண்டையஞ் சிறடிச் சரோருகம் பணிந்தே
விடைகொடு கப்பன்மீ தேறிவந் திறங்கி
நடையது கொண்டுதன் நன்மனை புசுந்து
சின்னாட் சென்றபி னன்னு ளொன்றினில்
கதிரைநன் மலையுறை கந்தனைத் தொழுவெனுஞ்
செயிரறுங் கருத்தவற் சீக்கிரஞ் செலுத்த
நல்லையம் பதியில்வாழ் நம்பனைத் தொழுதே
யெல்லையில் லாதவூ ரியாவையுங் கடந்து
கடஞ்செறி யானைவாழ் காடுகள் கடந்து
இடஞ்செறி மலைகள்பே ரியாறுகள் கடந்து
பன்னிரு கையுடைப் பரம்பொரு ளாகிவந்
தென்னையா ளுடையவ னினிதுவீற் றிருக்கும்
கதிரையங் கிரிதனைக் கண்டுகை தொழுதே
ததியுறு மத்தெனத் தான்சுழன் றிடுந்தன்
சுந்தையிற் றுயரெலார் தீர்ந்துமா ணிக்கக்
கங்கையிற் படிந்துசெய் கடனெலாம் முடித்தே
அறுமுக முடையதோ ரையன்வீற் றிருக்கும்
மறுவில்சந் நிதிமுனர் வைகுமா ணிக்கப்
பிள்ளையா ரடியினை பெருகுமா தரவொடும்
வெள்ளமாய்க் கண்ணினீர் வீழ்ந்திடப் பணிந்து
கடம்பணி தடம்புயக் கந்தனைத் தொழுது
மடஞ்செறி குறமகண் மலரடி வணங்கித்
தெய்வத யானைதன் சிறடி வணங்கி
மைமுகில் படியுநன் மண்டபஞ் சென்று
செந்தமிழ் நாவலர் சிறப்புடன் கூடும்
அந்தநற் சபைதனி ளறுமுக நாவலன்
பாடிய கீர்த்தனம் படித்தரங் கேற்றித்

தோடலர் செச்சையர் தொடையலன் விழாவணி
 பத்துட னைந்துநாட் பரிவுடன் பார்த்தே
 யுத்தமன் விழிதனி லுதித்தவன் முன்புநின்
 றென்னையான் டருள்புரிந் திணையடி சேர்ப்பதற்
 கின்னுரீ யிரங்கிடா திருப்பதென் னென்று
 கைதலை குவித்தவன் கண்ணினீர் சொரிய
 ஐயரீ பென்னையான் டருள்வையென் றிரங்கிட
 மாற்றருங் காசமும் வருத்திடு மிருமலும்
 பாற்கரன் றன்முனம் பனியெனப் பறந்திட
 ஆடினன் பாடின னகமகிழ் வெய்தினன்
 றோடலர் கொன்றையர் தொடையலன் பெற்றநன்
 மைந்தனை கந்தனை மாசிலா மணியே
 யெந்தைநீ விடையெனக் கிந்தரு ளெனத்துதித்
 தொல்லையிற் சந்நிதி யொருவி யாழ்ப்பாண
 நல்லையன் னகரினின் நன்குடன் வந்து
 குன்றுதொ றுலானிய குமரனைத் தொழுதே
 சென்றுதன் மனையிலநற் றிருவொடும் வாழ்நாள்
 நற்றடம் புடைசெறி நல்லவே டனதருள்
 கற்றறி வுணர்வினன் கருத்தினை யெழுப்பிடக்
 கதிரையாத் திரைவிளக் கம்மெனும் நூலினை
 மதிபெறு புலவர்கள் மகிழ்ந்திட வியற்றிச்
 சிற்பரன் விழியினிற் சிறுபொறி யெனவரு
 மற்புத னுறையுமா லயத்தரங் கேற்றினன்
 அன்னயாத் திரைவிளக் கம்மெனு மரியநூல்

தன்னுடன் முருகன்மேற் சாற்றுக்கீர்த் தனங்களைத்
 துளங்குதெண் டிரைக்கடல் சூழமா நிலந்தனில்
 களங்கமற் றியாவருங் சற்றுணர்ந் துய்யத்
 தன்னுளக் தெழுந்திடும் தாவில்பே ரருளால்
 பன்னுநல் லச்சினிற் பதித்திடச் செய்தனன்
 தாவில்நற் சண்பகத் தருக்களின் சினைதொறும்
 மேனிய மந்திவிண் மீன்களைப் பிடிக்கும்
 அரியினங் குடைந்துபாட் டயர்ந்திடச் சரோருகம்
 புரிமுறுக் கவிழ்ந்துதேன் புயலெனப் பொழியும்
 வண்டிபண் பாடமா மயில்க ணன்னடஞ்செய
 மண்டிய கொன்றைநன் மரங்கள்பொன் செரிந்திடுஞ்
 செந்நெலுங் கன்னலுஞ் செழித்துயர்ந் தோங்க
 வன்னமுட் பலாக்கனி மதுமடை யுடைக்கும்
 இன்னபல் வளஞ்செறிந் தீழமண்டலந் தனிற்
 பொன்னகர்க் கிணையெனப் பொருந்துநன் னகரம்
 சீர்திகழ் றுகரினல் லின்புடன் வாழ்பவன்
 மாசிலா வசியர்தம் மரபில்வந் துதித்தோன்
 தேசலாங் கந்தவே டிருவடிக் கன்பினன்
 மைக்கடல் சூழும் மாநிலத் தவர்புகழ்
 சுப்பிர மணியர்தஞ் சுதனென வுதித்தவன்
 கச்சிளங் கொங்கையர் கண்ணெனுங் கணைகள்
 தச்சிட வகன்றதார் தயங்குநன் மார்பினன்
 கருப்பு வெஞ் சிலையிலாக் காமனிங் கிவனென
 விருப்புட னியாவரும் விளம்புநல் லழகினன்
 நாவினு முகத்தினும் நளிர்கொள்வா ரிசத்துறை
 தாவினா மங்கையர் தமைக்குடி யிருத்தினேன்

இரவலர் வறுமையென் றீடும்பிணி தீர்ப்பதற்
 கருதிதி யென்னுநல் வருமருந் தீபவன்
 பாரிட முழுவதும் பரந்திடப் புகழெனும்
 ஏர்பெறு வெண்ணிலா வெறிக்குநன் மதியம்
 பரசம யம்மெனப் பரந்தவல் லிருளினை
 விவளிநிற் றுரந்தொளி விளக்கிடும் பானு
 அரியயன் றேடிநின் றறிவரும் பரசிவன்
 பரிபுரக் கழல்களிற் பத்திவைத் துடையோன்
 வெண்ணிலா விரித்திடும் வேணியான் விளம்பிய
 எண்ணிலா கமங்களை யெழில்பெறக் கற்றவன்
 தராதலந் தனிற் புகழ் தழைத்த
 இராமநா தன்னெனு மியற்பே ரினனை.

குறிப்பு:—இற்றைக்கு ஐம்பதுவருடங்கட்கு முன்னர் நல்லூ
 ரில் வாழ்ந்த விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார் தம்மை முப்பதாம்
 ஆண்டிற் பீடித்து வருத்திய இருமல் காச மென்னும் நோய்கள்
 எவ்வகை மருந்தானும் மாருமைகண்டு கதிரையாத்திரைசெய்து,
 அப்பெருமான் றிருவருளாற் றமது தீரானாய் தீர்ப் பெற்று,
 மீண்டு நல்லூரை யடைந்து, சமது யாத்திரையின் வரலாற்றைப்
 பாடி, கதிரை யாத்திரை விளக்கம் எனப் பெயர் புனைந்து நல்
 லைச் சுப்பிரமணியப்பெருமான் சந்நிதியில் இந்நூலை அரங்கேற்
 றினார். இதனையும், கதிர்காமவேலவர் கீர்த்தனம், நல்லைக்கந்தர்
 கீர்த்தனம், நல்லைக்கந்தரகவல் என்னுமிவைகளையும் கதிர்காம
 யாத்திரை செய்வோரும் ஏனைய சுப்பிரமணியதொண்டர்களும்
 பாராயணஞ் செய்து கலியுகவரதன் றிருவருள்பெற்றுக் கடைத்
 தேறும்வண்ணம் அச்சிட்டு வெளியிடலானேன். குற்றமுள்ளதேற்
 கற்றோர் பொறுப்பர்.

ம. வே. தி.

உ

சிவமயம்.

கதிரையாத்திரை விளக்கம்.

விநாயக வணக்கம்.

சீரார் கதிரைமலைச் செவ்வேடன் சந்ரிதிக்கு
நேராகச் சென்றுவந்த நீணெறியை—ஆராத
காதலுடன் செப்புதற்குக் கம்பகும்பத் தானைமுகன்
பாதமலர் சென்னியில்வைப் பாம்.

நொண்டிச் சிந்து.

சீரேறு வண்ணை நகரம்	இந்தச்
செகதலமெலாம் புகழும் செய்யநகரம்	
பாரேறு முயிர்களுக்கு	நல்ல
பரமுத்திபோற்ககம் பாலிக்கு நகரம்	
கருக்கண்டிகவுடேமாங்கும்	அதிற்
றானேறி மந்தகுதி கொண்டிலாவம்	
கருக்கொண்முகிலையுடைக்கும்	அதிற்
காணுந்தண்ணீரவாய் வைத்துக் குடிக்கும்	
பலவின் கனிகள் வெடிக்கும்	அதிற்
பாயுஞ்செந்தேன்வயல் வரம்பையுடைக்கும்	
குலவும்நெல்லினைவிளைக்கும்	அதனற்
குடிகளெல்லாஞ்செழித் தேதாங்கு நகரம்	

நல்லோர்கள் வாழுகரம்	வைசியர்
நாடும்வேளாளர் புடைநீடு நகரம்	
செல்வர்செறிந்தநகரம்	புலவர்
செய்யாளுடனமருஞ்செய்ய நகரம்	
மறையோர்கள் வாழுகரம்	மட
மங்கையர்கள் பாடலிசை பொங்கு நகரம்	
தூறலோர்கள் கூடுநகரம்	புலவர்
சொல்லுங் கவிதைபல பாடுநகரம்	
இந்த நகரந்தனிலே	வேம்படி
இருக்குங் கணபதியை யின்புடன் கண்டு	
வெந்துயர்க் கடல்கடக்க	இதுநல்
வேளையடியேனையினி யாளுவா யென்றேன்	
பொற்பாதந் தன்னைத் தொழுதேன்	புகழ்
போற்றிக்கொண்டேன் மனசைத் தேற்றிச் கொண்டேன்	
தற்பரா விடை தாவென்றேன்	அவ்விடந்
தன்னைக்கடந் தப்பாலே நண்ணும்பொழுதில்	
வண்ணையில்வாழ் கோபாலன்	தய்ய
மாதவத்தினுதித்த வைத்யலிங்கன்	
மண்ணூடர் புகழ்சீலன்	மட
மங்கையர் விழிக்குகந்த மகிபாலன்	
சீரகத் தொங்கலுடையான்	தன்னைச்
சேர்ந்தாரை வாழ்விக்குஞ் செய்யகொடையான்	
ஆரும்புகழும் நடையான்	புள்
பட்டர்ந்துபடருங்கீர்த்திக் கொழுந்துடையான்	
மாயோ னயனநிகிர	நசன்
மலரடிக் கர்ச்சனைசெய் திடுஞ்சீலன்	
காயமிது பொய்யென்றெண்ணும்	நல்ல
சருத்துடையான் பு மிகுத்துடையான்	

முன்செய்த வப்பலத்தாலும்
முழுதுநிறந்தமன நலத்தாலும்
இன்பாய்ப்பிர திட்டைசெய்த
தீசுரனுறையுங்கோவிற் கோபுரங்கண்டேன்.

அன்ட்

வயித்

விருத்தம்.

கரலன் றனைமார்க்கண்டனுக்காக்காலானுதைத்தகண்ணுதலே
பாலன் றனக்காப்பாற்கடலைப்பரிவோடந்தயரம்பொருளே
தாலம்பரவவண்ணைநகர்தனில்வாழ்வுகந்ததற்பரணே
ஆலந்தனைமுன் னுண்டவனே யடியேன் றனையிங்காளாயோ.

அரகர சிவவென்றேன்
ஆலயத்திற் சென்றுதீர்த்த மாடிக்கொண்டேன்

அவன்

அரவம்புனைந்த பெருமான்
அமர்தையல்நாயகியை யன்புடன் கண்டேன்

பங்கில்

வந்தேனுள் வீதிவலமாய்
வாமும் வயித்தீசுரனை வாழ்த்திக்கொண்டேன்

அங்கு

சுந்தையிற் றுயர்தீர
தீவினையெல்லாமகற்றி யானுவாயென்றேன்

என்றன்

செய்யநிறச் சடைமுடியாய்
செம்பொற் பாதந்தந்தென்வினை தடியாய்

உன்றன்

கையின்மழுப் படையுடையாய்
கருத்திலிருக்குமழ வேறுடையாய்

அன்பர்

செய்யவயித் தியலிங்கனே
தீவினையெல் லாந்தவிர்க்கும் மகாலிங்கமே

என்றன்

அய்யாவுன் னடிபோற்றி
அவிடம்விட்டே னென்ற னவலம் விட்டேன்

என்றே

சாந்தையர் மடத்தில் வந்தேன்
தங்குவீர கத்திவிநா யகற்பணிந்தேன்

அங்குக்

போந்தே னவிடம் விட்டேன். திருமால்
 பொற்பாதம் போற்றிக்கொண்டப்பாற் சென்றேன்
 அன்னை தூர்க்கை பதம்பணிந்தேன் அவள்
 அரியபுகழ் பாடிக்கொண்டப்பாற்சென்றேன்
 கன்னலுடன் செந்நெல்வளரும் நல்லூர்
 கண்டேனெஞ்சின்மகிழ்வு மிகவுங்கொண்டேன்
 செங்கோல் செலுத்துமகிபன் நல்ல
 சிங்கவாரிய னரசு செய்தநகரம்
 மங்கையர் விழிக் குகந்தவன் திறல்
 மன்னர்புகழ் செகராச சேகரனும்
 பரராச சேகரனும் பொல்லாய்
 பற்றலர்வெருவரசு கேசரியும்
 அரசுபு றிந்தநகரம் புலவர்கள்
 அரியகுவிதைமாரி பெய்தநகரம்
 செறியும்பண் ணைகள்சூழ்ஞ் செல்வர்
 திகழுமராலியென்னும் பதிவதிவோன்
 மறையவன் சந்திர சேகரன் நல்ல
 மாறில்கிள்ளை விடுதூது கூறுநகரம்
 வேதவ னத்தின்வாழ்வோன் சுற்றவர்
 வீரும்பு சொக்கநாதனென் றிமும்புவன்
 சோதிக்க டம்பன்மீதில் சுற்றவஞ்சி
 சொற்றநகர மிருகேர் பெற்றநகரம்
 செல்வர்கள்செ றிந்தநகரம் புல்வன்
 சேனாதிராயன் வெண்பாச் செப்புநகரம்
 நல்லோர்கள் வாழ்நகரம் நல்ல
 நாகரீகமான நல்லை யென்னுநகரம்
 இந்தநன் னகர்தனிலே செங்கை
 நராறுகொண்டவ னென்னை யாள்வோன்

வந்துகுடி கொண்ட கோவில்	புவனேக்
வாகுபிர திட்டைசெய்த மாசில்கோவில்	
கோபுரந் தரிசித்தேன்	நின்ற
கும்பிட்டேலுள் வீதிவல மாய்வந்தேன்	
நாவினாற் போற்றிசெய்தேன்	அதனை
நன்றாகச் சொல்கின்றே னன்ருகேளும்.	

கலித்துறை.

வில்லாலடிபுண்டவன்மைந்தாவிளங்கும்பழனிமலைபுகந்தாய்
 ஆல்லார்குழலாளுமைபாலரவடியார்க்கிரங்குமனுக்கலா
 கல்லார்பெஞ்சந்தனைக்கடந்தாய்கானக்குறத்திமுன்னடந்தாய்
 கல்லாபுரிவாழ்வுகந்தவனேநாயேன்றனையிங்கானாயோ.

மாவைத்தடிந்த வேலனை	என்னை
மாய்க்கும்வறுமைபினை நீக்குவாயென்றேன்	
பாவிக்கொரு துணையிலலை	என்னைப்
பார்த்தருள வேண்டுமெங்கள் தீர்த்தனையென்றேன்	
ஒங்காரப் பொருளையென்றேன்	எனக்
குன்னையல்லாற் றெய்வம் வேறில்லையென்றேன்	
சாங்காலம் வரும்பொழுதில்	சற்றுந்
தாமதமில் லாமலென்முன் வாவாவென்றேன்	
பொல்லாச்செனன மெடுத்தேன்	உன்றன்
பூங்கழல்கள் போற்றாமற் றீங்குபடைத்தேன்	
நல்லோர்கள் கூட்டம்விடுத்தே	யுழலும்
நாயேன்றின் சந்நிதி தன்னையடுத்தேன்	
போறேன் கதிராமலைக்கு	நானும்
போகவழித்துணையாய் வாரீயென்றேன்	
ஆறத்து யாமற்றேன்	எங்கள்
ஆறழகன் சந்நிதியிட்டுப்பாற்சென்றேன்	

மாதவர்க ளென்றுந் துதிக்கும்	பச்சை
வன்னமயி லோணையுளந் தன்னில் நீனைந்தே	
வீதிகளெல் லாங்கடந்தேன்	சித்திர
வேலவர் பதம்பணிந்து போகுமெல்லையில்	
கங்கைமதி யணிசீலன்	கழல்
கருத்திலருத்தியொடு மிருத்தியுன்னுள்	
செங்கோல் செலுத்துமரசர்	சிவன்
செப்புமாக மத்தின்வழி திருப்பணிசெய்	
தன்பிணிற்ப்ர திட்டைசெய்த	சட்ட
நாதன்வேத கீதன்மிகு போதலையம்	
பின்புகில காலஞ்செல	மிகு
பேதைமை பிடித்தகொடுங் கோலரசரால்	
அழிந்திடுந் தன்மைகண்டு	முன்போ
லாற்றிப்பிர திட்டைசெய்ய யாருமின்றி	
மொழிந்தபல் காலஞ்செல	அன்பின்
முன்புசெய்தல் வினைப்பயன் மூண்டுவர	
வண்ணைநகர் தன்னில் வாழ்வோன்	சீனி
வாசகன்பு ரிந்திடுநல் மாதவத்தினால்	
கண்ணியபெரும்புகழி னான்	சிவன்
நாமமதை யென்றுமுச் சரிக்கும்நாவினான்	
காராளர் குலத்தில் வந்தேதான்	தன்னைக்
கண்டுதெரி சித்தவரை யென்றும் மறவான்	
பாராளு மன்னர்புகழும்	மிகு
பாக்கியமுள் ளான்வெகு யோக்கியமுள்ளான்	
செந்தமிழ்க்கரை கடந்தவன்	சிவன்
செப்புமாக மத்தின்வழி யைத்தொடர்ந்தவன்	
கந்தர மனையகொடையான்	நல்ல
காசினியெல் லாந்துதிக்கும் பேரையுடையான்	

பையாரவ மணிந்தோன்	திருய்.
பாதமதெனுங்கமலப்போதைமறவான்	
செய்யான் விரும்பு நடையான்	தம்
பையாபிள்ளை யெனுநன் னுமமுடையான்	
தொல்லீவினை யதுநீங்க	மனந்
தோன்றுமன்பி னுலியற்று மான்றகேர்நிலின்	
நல்லீநாதன் மகிழ்வினுடன்	நல்லீ
நாயகிபுடைபிலுற மேவுதல்கண்டேன்.	

விருத்தம்.

சீரார் கொன்றைச்சடையவனே திகழ்வெண்குலப்படையவனே
 வாரார்முலையான்புடையவனே வயங்குங்கனற்கையுடையவனே
 காரார்மழுவெள்விடையவனே யெளியேன்றனை யாளுடையவனே
 ஐராவமுதேநலைகாதா அடியேன்றுயர்தீர்த்தாளாயோ.

ஐந்துமுக முடையவனே	நல்லீ
ஆறுமுக வளைப்பெற்ற வீறுடையனே	
செந்தழல்வடி வுடையனே	நினைச்
சுந்தையில் நினைப்பவரை யாளுடையனே	
கங்கைமதி யணிசடையாய்	அன்பர்
கண்டுதொழ வேயிவரு மேறுடையாய்	
செங்கையில் மழுவையுடையாய்	பொல்லாச்
சிறியேன் பிணிதவிர்த்திங் காளுடையாய்	
நினைத்தெரி சித்தபோதே	வினை
நீக்கியரு ளாவிடி.லநீதமையா	
தன்னிகரி லாதமெய்யனே	என்னைச்
சாரும் பிணிவறுமை யீருதய்யனே	
முப்புரந்தனை யெரித்தவா	முன்னாள்
முன்புடனு ரித்தகரித் தோல்தரித்தவா	

செப்பிளமுலை யான்பாகனே	பிணி
தீர்த்தருளவேண்டு மடிபோற்றியேகனே	
என்றுதோத் திரஞ்செய்து	அப்பால்
எந்தைகும ரேசனைநான் சிந்தனைசெய்து	
அன்றவிட நீங்கும்போதில்	ஏனக்
கருளும் வெயிலுகந்த பிள்ளையாலயங்	
கண்டேன் தொ முதுகொண்டேன்	பொல்லாச்
கவலையெல் லாநீங்கி விடையுங்கொண்டே	
மண்டுசைதை வனஞ்சூழ்ந்து	மருவுப்
பாறுகடந்தே வழி யேறிநடந்தேன்	
சைதடியெனும் பதியில்வாழ்	ஐந்து
கையுடைய யானைமுத வையனைக் கண்டு	
மெய்புளக மேறநின்று	கண்ணீர்
விட்டழுதவன்றன்விடை பெற்றுநடந்து	
வண்டுலவு சோலைசூழும்	நணவில்
மாநகர்கடந்துவேக மாகநடந்து	
பண்டைவினை யதுநீங்கக்	கதிரைப்
பண்ணவன்றனை நினைக்கு மெண்ணமோங்கச்	
சாவகச்சேரி கண்டேன்	அங்குத்
தங்குபரசிவன்பாதந் தன்னைப்பணிந்தேன்	
காவிருக்கு மந்தவூரை	நானுங்
கடந்து கடற்கரைநல் வழிநடந்தேன்	
கச்சாய்த னையுங்கடந்தேன்	கிளால்
கண்டேன்செல்லிச்சிவாய்க்கால் தன்னைக்கடந்தேன்	
நச்சுவிழிமடவார்கள்	கற்பின்
நண்ணும்பழையென்னுமூர் தன்னையுங்கண்டேன்	
புடலிப்பற் றினைக்கடந்தேன்	அப்பால்
மருவும்பெரியவனந் தன்னைக்கடந்தேன்	

தொடருமெய் யிளைப்பாறினென்	பின்னர் த்
தோன்றுமிரு விற்குளந் தான்கடந்தேன்	
கோவிற்குளந் தன்னைக்கடந்தேன்	வழுதலந்
கொல்லை கடந்தேன் புல்லா வெளிநடந்தேன்	
நாவிற் புகலவரிய	நல்ல
நாகரிக நாகர்கோவில் தன்னைக் கடந்தேன்	
பெற்றிகேணி வண்ணஞ் சூளம்	மிகப்
பெரியசுண் டிக்குளந் தன்னைக்கடந்தேன்	
சுற்றிமலர்ச் சோலைசூழும்	புலவா
சொல்லுங்கோரை மோட்டையூர் தனைக்கடந்தேன்	
மாத்தலன் றன்னைக்கடந்தேன்	அப்பால்
வருமம்பலவன்பொக் கனைக்கடந்தேன்	
ஆர்த்திடு நதிசூழங்	கரையா
முள்ளியொடு வெள்ளாமுள்ளி யங்குக்கடந்தேன்	
வட்டுவாய்க் கால்கடந்தேன்	முல்லைத்தீ
வதுகடந்தேன் வற்றாப்பழை யடைந்தேன்	
மட்டில்லாப் பவம்போக்கி	நல்ல
மாசில்லாமுத்திசுக வாழ்வுண்டாக்கும்	
நந்திக்கழி நதியுங்கண்டேன்	அங்கு
ஞானவல்லி பாதம்நினைந் தாடிக்கொண்டேன்	
புந்திக்கவலை தீர்ந்தேன்	அம்மை
பொற்கோவில் சென்றவளைப் போற்றிக்கொண்டேன்	
பச்சைநிற முடையாளே	அரன்
பங்கினில் வாழுமன்ன நடையாளே	
கச்சமுலை யுடையாளே	அன்பர்
கருதுங் கதிர்கொள்ளுலப் படையாளே	
பூரணியு ராதனியென்றேன்	உன்றன்
பொற்பாத மல்லாற்கதி வேறிலையென்றேன்	

ஆரணிகா ரணியென்றேன்	இந்த
அகிலமெல் லாம்படைத்த நாரணியென்றேன்	என்னை
அந்தரிசவுந்தரி யென்றேன்	
ஆதரித்த ருள்வாய்வளைக் கந்தரியென்றேன்	கதினை
இந்தனைய நுதலியென்றேன்	
யென்னுமலைக் கேகவிடை தருவாயென்றேன்	
சட்டழகார் சோலைகுழும்	வற்றூப்பழை
கடந்தேன் கான்வழி தனில்நடந்தேன்	
முட்டில்லாச் செல்வர்வாமும்	அளப்பில்
முனைகடந்தேன் செம் மலை கடந்தேன்	
கொக்குத்தொடு வாய்கடந்தேன்	நல்ல
கொக்குளாய் புல்மோட்டை தன்னைக் கடந்தேன்	
மைக்கரிய சோலைகுமுந்	திரியாய்
வழிநடந்தேன் குச்ச வெளிகடந்தேன்	
தும்புறு பிட்டிகண்டேன்	நிலாவெளி
கூறுஞ்சாம் பற்றிவு தன்னையுங்கண்டேன்	
வம்பேறு குழன்மடவார்	நெருங்கி
வாழ்கின்ற உப்பு வெளி தன்னையுங்கண்டேன்	
சொல்லுகிறேன் பெரியோரே	நானுஞ்
சொல்லுஞ் சரித்திரத்தை மெல்லவே கேளும்	
அல்லல்வினைகள் தீர்ப்போன்	எங்கள்
ஆதியருள் நீதிபரஞ் சோதியுறையும்	
கோணைசர் ப்லையதனைக்	கண்டி
சும்பிட்டித் தெண்டமிட்டுக் கோவிலடைந்து	
சேனாடர் போற்றுந்துய்ய	கங்கை
செய்யசடை மீதணிந்த வையனைக்கண்டு	
வீழ்ந்தேன் பதம்பணிந்தேன்	என்றன்
வெம்பிறவி தீர்த்தருள்வாய் நம்பனையென்றேன்	

வாழ்ந்தேன் தொழுநின்றேன் என்கை
 வருத்து மிருமலை மாற்றுவாயென்றேன்
 அரகர சிவவென்றேன் என்கை
 ஆண்டருள வேணுந்தில்லைத் தாண்டவா வென்றேன்
 புரமதை யெரிசெய்த உயர்
 புங்கவர்கள் போற்றுஞ்சிவ சங்கரவென்றேன்
 மாயாப்பி றவிதன்னைத் தீர்த்துன்
 மலராடி நீழலெனக் கருள்வாயென்றேன்
 காயாபு ரக்கோட்டை யமனாற்
 கட்டழியும் போதிவென்முன் கிட்டுவாயென்றேன்
 வெந்துயர்க் கடல்கடந்தே தார் நல்ல
 மேலான சம்பந்த வேடுகந்தரன்
 கந்திநிம் பாடல்பெற்ற புகழ்து
 தங்குந்தென்கயிலைவாழ் சங்கரவென்றேன்.
 விடைகொண் டவிடம்விட்டேன் திரைகள்
 மேலொங்கும் பாலம்போட்டாறுகடந்தேன்
 அவிடந்த னிற்கண்டேன் பத்தினி
 யம்போரு கப்பதங்கள் நம்பித் தொழுதேன்
 எழுந்தே னவ்விடம்விட்டேன் தம்பலாமத்
 திருக்கும் பரசிவனை யின்புடன் கண்டேன்
 விழுந்தேன் பதம்பணிந்தேன் என்கை
 வீட்டும் வினைகளெல்லா மோட்டுவாயென்றேன்
 ஐயனைசெய் யனையென்றேன் உனக்
 கபயமபயமென்னை யாண்டருளென்றேன்
 கையலுமை பங்கனையென்றேன் என்கைத்
 தாபரித்தருள வேணுந் தற்பராவென்றேன்
 ஓயாக்கவலை கொண்டு நானு
 முள்ளுடைந்து வாடுகிறே னையனையென்றேன்

இதுநற்

தாயாயின் நெனக்கருள

சமையஞ் சமையஞ்சிவ சம்புவேயென்றேன்

அழுதே நெழுந்தாநின்றேன்

ஐயன்முரு கையனடி யகத்திற்கொண்டேன்

முழுதும்வினைகள் தீர்க்கும்

முன்னவ நெழுந்தருளுஞ் சந்நிதிவிட்டு

கந்தளாய்க் குளங்கண்டேன்

கரையைக் காணாமலென துள்ளமும் விண்டேன்

அந்தவேளை மாகாமங்

அரியமாவலிகங்கை தன்னையுங் கண்டேன்

தீர்த்தமு மாடிக்கொண்டேன்

சித்திரவே லாபுதரைக் கண்டுமகிழ்ந்தேன்

தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு

சொல்லும் நீலப்பழை தன்னைக்கடந்தேன்

கங்குவேலி மல்லிகைத்தீவு

கண்டேன் மனத்திற்றுய ரெல்லாம்விண்டேன்

அங்கிருந்து செல்லும்போதில்

அரிப்புக்கண்டேன் ஆனைத் திவுங்கண்டேன்

சேனையூர் தனைக்கடந்தேன்

செய்யவேலவர் வாழ் சந்நிதிகண்டேன்

கானக்கு றத்திகணவன்

கந்தன்முரு கையனைநான் கண்டுதொழுதேன்

என்றாயெனக் கருள்போற்றி

இப்பிறவி நீக்கியி டேற்றுவாய்போற்றி

கந்தாக டம்பனை போற்றி

காரண பூரண ஆரணபோற்றி

என்றேனவ் விடம்விட்டேன்

வின்பமுடன் நல்ல தண்ணீர்ப் பாலையுங்கண்டேன்

பின்பு

எங்கள்

அதிற்

கண்டு

அங்குச்

விடைபெற்றுச்

கிளிவெட்டி

நல்ல

வெருகற்

எங்கள்

என்னை

என்றன்

அப்பா

சென்றேனல் வேடனாற்றில்	அங்கே
செறியும் புனக்குறவர் தமையுங்கண்டேன்	
புப்புக்கொட்டு தன்னையுங்கண்டேன்	அப்பா
லுயருங் காரைமுனங்கு தன்னையுங்கண்டேன்	
செப்பரிய வாழைச்சேனை	மருவோடை
தெரியுங் கிரான்வெளி தன்னையுங்கண்டேன்	
சித்தாண்டி குடியிருப்பில்	வாழும்
சீர்வேலர் செங்கமலப் பதம்பணிந்து	
அத்தனார் விடையும்பெற்று	ஒருநா
ளங்கிருந்து பின்னரொழந் தப்பாற்சென்று	
வந்தறா மூலையுங் கண்டேன்	ஏறலூர்
வழிகடந்தேன் கொம்மா துறைகடந்தேன்	
அந்தவழி தனைத்தாண்டி	அப்பா
லாறுமுகத் தான்குடியி ருப்புக்கண்டேன்	
மபிலாம்பர் வெளியுங்கண்டேன்	தெளொழுனை
வரும்வழி யூறணிதன்னை யுங்கண்டேன்	
அபில்நேர் விழிமடவார்	ஆடும்
அமிர்த கழியெனுநன் னதியுங்கண்டேன்	
கோட்டை முனையுங்கண்டேன்	அப்பால்
கூறிய தோர்பெருமுப் பாறுகடந்தேன்	
காட்டுபுகழ் மட்டக்களப்பாம்	உயர்
நன்னகர நாடுகளைச் சொல்லுவன்கேளும்	
புளியந்தீ வினைக்கடந்தேன்	அப்பாற்
பொங்குதிரை தங்குமுப் பாறுகடந்தேன்	
வழியினைப் பாறியிருந்தேன்	பின்பு
வகுக்குங்கல் லடியூர் வழிநடந்தேன்	
காத்தான் குடியிருப்பில்	என்னைக்
காக்கும்வடி வேலவரைக் கண்டுதொழுதேன்	

கூத்தாடும் மயில்வீரனே	நன்னைக்
கொண்டாடு மன்பருளந் தங்குத்திரனே	
துக்கக்க டலில்விழுந்தேன்	என்னைக்
தூக்கிவிடு வாரிசறி யெங்குமலைந்தேன்	
பக்கந்தனி லடைந்தேன்	என்னைக்
பார்த்துவினை தீர்த்தருள்வாய் சூர்த்தியென்றேன்	
அப்பால்நான் விடையும்பெற்று	நல்ல
ஆரைப்பத் தையென்னு மூரைக்கடந்து	
செப்பரிய மஞ்சந்தொடுவாய்	அங்கே
சீரான நாவற்குடா தாமங்குடாவும்	
புதுக்குடி யிருப்பும்விட்டுக்	கிரான்குளம்
புகலங்குருக்கள்மடந் தன்னையும்விட்டு	
அதற்கப்பாற் செட்டிபாளயங்	கடந்து
அரியதேற் றுத்திவு தன்னைக்கடந்து	
கழுதா வளைகடந்து	மகிழ்வூர்
கடந்துபின் னுகந்தாச்சி மடங்கடந்து	
பழுதில்கல் லாறுகண்டு	நீளாவரை
பகருமருதமுனை தன்னைக்கடந்து	
பாண்டுறுப்பு தன்னைக்கடந்து	அப்பாற்
பகருங்கை முனைகர வாசுகடந்து	
தாண்டியப்பால் வழிநடந்து	காரைதிவு
சாற்றரிய நிந்தவூர் தன்னைக் கடந்தேன்	
செங்கற்படை பாலமுனை	ஒலிவில்
சீரான அட்டாள சேனையுங்கண்டேன்	
அங்கிப்படிச் செல்லும்போதில்	அக்கரைப்பற்
றறிந்துகொண் டேன்கடந் தப்பாற்சென்றேன்	
கருங்கொட்டைத் தீவுகடந்தேன்	கோளாவில்
கண்டேன்பனங்காடுதம் பட்டைகடந்தேன்	

அருந்தம்பு லிவில்கடந்தேன்	திருக்கோவில்
ஆளிக்கரைகடந்தப்பால்நடந்தேன்	
வீதிவலமாக வந்தேன்	வினைகள்
விண்டேன் முருகனைநான் கண்டுகொண்டேன்	
ஆதிபரனருள்மைந்தனே	எங்கள்
ஐயனே பன்னிருகை மெய்யனேபோற்றி	
ஆருந் துணையிலாத	பாவிக்
காதரவு நீயல்லாமல் வேறிகையென்றேன்	
தாரும்விடையதுவென்றேன்	அங்குத்
தங்காமற் செல்லும்வழி தனிநடந்தேன்	
கோரைக் கிளப்புக்கடந்தேன்	நல்ல
கோமாரி பொத்துவில் தன்னைக்கடந்தேன்	
நேரப்பட நான்நடந்தேன்	பள்ளவூர்
நீங்கினேன் பாணகை தன்னைக்கடந்தேன்	
சலவையூரதுகடந்தேன்	அப்பாற்
சந்யாசிமலையது தன்னைக்கடந்தேன்	
பலவினைப் பலம்போக்கும்	ஒருகளை
பகருமமலையுள ததிற்படிந்தேன்	
உகந்தமலையுங்கண்டேன்	அதினூரை
ஒப்பிலா வேலவர் தமையுங்கண்டேன்	
அகந்தைப வங்கள் நீங்கினேன்	பெரிய
அம்மலையி லுள்ளதோ ரற்புதஞ்சொல்வேன்	
படிந்தவர் வினைபோக்கும்	வண்டு
பாடும் பதுமமலர் கூடுஞ்சுனைகள்	
பிடைந்திட வநேகமுண்டு	அதிவென்
வெய்ய வினைகள் போகப் பையவேமுழ்கி	

ஏறினென் கரைதனிலே

எங்கள்

ஈசன்முரு கேசலுறை கோவிலடைந்தேன்

தினையா

மாறிலா வனவேடர்

* மதுவிற் குழைத்துநல்ல மாலிளக்கேற்றிச்
செய்தார் பூசனைகள்

முருகனைச்

சிந்தித்தே நவன்கழல் வீந்தித்தேனே.

விருத்தம்.

கையாறிரண்டுதமையுடையாய் கமலமுகமோராறுடையாய்
வையாபுரிவாழ்வுடையானே வயவெம்பூதப்படையானே
மையார்விழியாள்வள்ளிபக்கா வாடோர்ஹீஹைமீட்டருள் துங்கா
ஆயாவுகந்தமலையுகந்தாய் அமலாவடியேற்கருள்வாயே.

வையா புரியுறையும்

என்றன்

வள்ளிதெய் வாணீமண வாளனையென்றேன்

ஒருமுரு காவென்றேன்

எந்த

ஊளத்திற் குடிகொண்டரு ளொப்பிலாயென்றேன்

வருவாய்வே லவனையென்றேன்

என்றன்

மாறாக்கவலைபெல்லாம் மாற்றுவாயென்றேன்

பணிந்தேன் விடைகொண்டேன்

வாகுதிரை

பகருமூன் றுங்குளந் தன்னைக்கடந்தேன்

அணிந்தபூ முனைகடந்தேன்

குழுக்கன்

அரியபுதுவெளிகண் டப்பால்நடந்தேன்

சின்னவாகு வூர்கண்டேன்

பொத்தனை

சிறந்த வியானை பூர் தன்னைக்கடந்தேன்

உன்னரிய வனங்கடந்தேன்

அதிவ்வின்று

ஒப்பிலாக் கதிரைமலை தன்னைபுங்கண்டேன்.

* மது-தேன்.

விருத்தம்.

செந்தாமரையா ளொருமருகா திங்கடசடையோ னருள்முருகா
வந்தாதரிப்போர் நெஞ்சடைந்தாய் வயவெஞ்சூ ளுடல்குடைந்-
சிந்தாமணியே மணிவிளக்கே தேனே கதிரைமலையமர்ந்தாய் [தாய்
கொந்தார் கடப்ப மலர்மாம்பா சூமராவடியேற் கருளாயோ.

விழுந்தேன் பரவசமாய்	ஏந்தன்
மெய்சிலிர்த்தேன் கண்ணருவி சிந்தவழுதேன்	
எழுந்தேன் கரங்குவித்தேன்	நின்று
எந்தைமுரு கேசனையென் சிந்தைபிற்கொண்டு	
அகிகவ னங்கள் கடந்தேன்	எங்கள்
அண்ணவள்ளி நாயகிரெல் வயல்கடந்தேன்	
நதியொன் தினைக்கடந்தேன்	அப்பால்
நண்ணுகின்ற கட்டகாமந் தன்னைக் கடந்தேன்	
யானைகள் கரடி புலி	பன்றி
நண்ணுமந்தப் பொல்லாவனந் தன்னைக் கடந்து	
வானைக் தொடுமருத	நல்ல
மரங்கள் நெருங்குநீழல் தனிடைந்தேன்	
மாணிக்கக் கங்கைகண்டேன்	என்றன்
மனத்திலிருக்கும் பொல்லாத் தூயரைவிண்டேன்	
சேணிற் புலவர்போற்றும்	அந்தக்
தீர்த்த மகிமைசொல்லக் கேட்டறிந்தேன்	
சென்றுகங்கை தனிவிறங்கி	எங்கள்
சிவனருளுங்குகளைநான் சிந்தித்தாடினேன்	
அன்றையென் றுயர் நீங்கினேன்	என்றன்
அண்ண தந்தையிருவரை நினைந்தாடினேன்	
வாலிக் கரையேறினேன்	முருகனை
வாழ்த்தி யவன்புகழைப் போற்றிக் கொண்டேன்	

கடி திற்

பாவிபேன் செய்தவினைகள்
பறந்திட வென்றுநீறு சிறந்தணிந்தே தன்

என்றன்

உத்திராக்க மாலைதரித்தே தன்
ஒப்பிலர் முருகனை யுளத்திற்கொண்டேன்

நல்ல

பத்தியுடனேயிருந்து

பஞ்சாக் கரந்தன்னைச் செபித்துக்கொண்டேன்

அங்கே

நல்லகறி சோறு சமைத்து

நண்ணும்பெரி யோர்களுக்கு அன்னங்கொடுத்து

மிக்க

எல்லோர் தனமயும் விடுத்து

இன்பமாய் மருதநிழல் தன்னிற்படுத்து

தீர்த்த

மறுநா னெழுந்திருந்து

மாடிவள்ளி நாயகனை மனசிற்கொண்டு

வடி

வெறியார் மலர்க்கடம்பன்

வேலைவ னடிபினைந்து சீலமுடனே

நல்ல

நடந்தேன் சந்நிதிக்கு

நாதாந்த முங்கடந்த வேதாந்தனை

வெதாடாந்தேன் மனத்திற் கொண்டேன்

அங்கே

துலங்குமா ணிக்கப்பிள்ளை தோற்றங்கண்டேன்

கைகள் குவித்துக்கொண்டேன்

என்றன்

கவலைதீர்ந் தான்வாயென்று சேவித்துக்கொண்டேன்

உய்யும்வழி யிதுவென்றேன்

மனத்தில்

உள்ள திருக்குற ளெல்லாம் விண்டேன்

கேரவில்லை மாகவந்தே தன்

கலபக்

கோலமவில் வாசனன்சந் திதிமுன் சென்றேன்

* ஏவனைய கண்மடவாள்

உமைபவள்

சன்றமைந்தன் என்னிழிக்குத் தோன்று தல் தண்டேன்

விருத்தம்.

அண்ணாமலையான் பெற்றவனே அன்பாய்நினைவார்க் குற்றவனே
விண்ணாடர்கள் வெஞ்சிறைவிடுத்தாய் விளங்குஞ்சுவர்க்கமதுகொ
டித்தாய், சுண்ணாறிரண்டு படைத்தவனே சுதிர்வேல் கொடுகுன
றுடைத்தவனே, மண்ணோர் புகழுங் சுதிரைமலை வாழ்வேயென
யிக்காளாயோ.

ஆனந்தக் கடல்முழுகினேன்	நெஞ்சம்
அன்பினு லேமெழுது போலுருகினேன்	
நானெனுந் தன்மை மறந்தேன்	உள்ளம்
நண்ணுமழுக் காறுதுயர் தம்மைத் துறந்தேன்	
கூத்தாடிப் பாடிக்கொண்டேன்	அவனைக்
கும்பிட்டே னானந்தக் கண்ணீர் விட்டேன்	
ஆத்தாள் தருமைந்தனே	சுதிரை
ஆண்டவனே யென்னையினி யாண்டருளென்றேன்	
அருண கிரிநாதன்	என்னை
அடிமைப் படைத்தருளுஞ் செய்யபாதன்	
றருமொரு திருப்புகழாய்	அன்பர்
தனைமுத்தி சேர்க்கமிக விருப்பமுள்ளாய்	
பார்ப்பாயென் றுயரையெல்லாந்	கடைக்கண்
பார்த்தென் கவலையெல்லாந் தீர்ப்பாயென்றேன்	
தீர்ப்பாயென் பிணியையென்றேன்	என்றன்
செய்யனே துய் யனைமுரு கையனையென்றேன்	
கந்தா கடம்பாவென்றேன்	என்
கானக்குறத்திமண வாளனையென்றேன்	
சின்தா குலந்தீர்க்கும்	என்ற
தேவாதெய் வாணபுணர் வாகாவென்றேன்	

பொல்லாக் கடாவினேறிக்	காலன்
பொங்குசினங் கொண்டுபாச மங்குசுமுற்றி	
எல்லோரும் முதுபுலம்ப	நாலு
மேங்கவரும் போதினெந்தன் பாங்கில்வருவாய்	
புழந்தொ டர்ந்துவிழிகள்	சொருதி
அறிவுங்கலங்கி மேன்முச் செறியவே தான்	
மெய்யும்பொய் யாகும்போது	பச்சை
வெற்றிமயி லேறியென்முன் சற்றேவருவாய்	
அலைந்தேன் வெகுகாலம்	என்கை
ஆதரிக்குந் தெய்வமெனக் காரினியென்றேன்	
கலைந்தேன் புலன் களெல்லாம்	பொல்லாக்
கவலைக் கடலில்விழுந் தவல்முற்றேன்	
ஆறுமுகங் கொண் டபாலனை	வானி
அமரர் சிறைதவிர் த்த அடல்வேலனை	
தேறுமுக மாருமின்றியே	எங்கை
தெய்வமேயுன் சந்திதிக்குச் சென்றடைந்தேனை	
* சகவாழ் வினிலேண்டேன்	பெண்கள்
தம்முடனே சேருமற்ப சகம்வேண்டேன்	
மகவான்பதம் வேண்டேன்	அளகையில்
வாழ்வோன் வெறுக்கைபெரி தெனவேண்டேன்	
நையும் மனைவிமக்களும்	புலம்ப
நண்ப ரெல்லாரும்விழுந் தென்முன் கலங்க	
ஐவருங் கைவிட்டோட	என்றன்
ஆவி கலங்கும்போதுன் னடைக்கலமே	
ஏதுமறி யாச்சிறியனேன்	படும
டிபாவர்படு வார்சிறிய நாயும்படாதே	

போதும்போது மிந்தவாழ்வு

உன்றன்

பொற்கமலபாதநிழல் லெற்கருளுவாய்

கண்டவர்கள் நகைத்திடவும்

பொல்லாக்

கடிய வறுமையென்னை நசித்திடவும்

மண்டிபெழும் பலநோயால்

நானும்

வாடுகின்றேன் சுவாமி யுன்னைத் தேடுகின்றேன்

அன்பிலே னானும்

உன்றன்

அம்பொன்மலர்ப் பாதமதை நம்பினவன்காண்

தும்பிமுசு னுக்கிளையனே

யென்னைக்

துக்கக் கடலில்நின்று தூக்கிவிடுவாய்

வருவாய் முருகையனே

என்றன்

மாதூயரந் தீர்த்தருள வேண்டிமையனே

சுருவாய்நின் பாதநிழல்

இந்தச்

சகத்திலெடுத்தவாழ்வு சகிக்கமாட்டேன்

கள்ளமால் திருமருகா

பொல்லாக்

காணுதொளித் துறையு மொருமுருகா

தெள்ளியசெந் தினைப்புனத்தில்

வள்ளியைமுன்

சென்றுகண்டாய் பசிக்கு தென்றுநின்றாய்

நிறைந்து மாதமாகக்

கருப்பையில்

எடுத்தநாற் றச்சடமி தென்றெண்ணாமற்

சேருங்கன் மத்தினாலே

இந்தச்

செகவாழ்வை மெய்யென்று சிந்தித்தேனே

மாதாவின் முகங்காணச்

சிறு

மதலைபோ லையலைந்து சவலையுற்றேன்

காதோடு விழிமடவாள்

குறவள்ளி

காந்தனே யெனக்குவேறு ஆந்துணையில்லை

பொல்லாக் கருக்குழியினில்

இன்னும்

போகாம லென்னையினிக் காவாயென்றேன்

எல்லோரு மென்னை யிகழ	நானும்
இச்சென்ம மெடுத்ததினா லென்பயனென்றேன்	
மாற்றாயென்பி றவியென்றேன்	என்றன்
வறுமை யிணி துயரை மாற்றுவாயென்றேன்	
ஆற்றேன் துயரமெல்லாம்	உனக்
கபயமபய மென்னை யாண்டரு ளென்றேன்	
எட்டிகுடி வேலவனே	பரங்குன்
றேரகந் தன்னில்வா ழீசனேபோற்றி	
கிட்டர்புகழ் பழனிமலை	திருத்தணி
திருவாவி னன்குடிவாழ் செய்யனேபோற்றி	
குன்றம்பி ளந்தவேலனே	பொல்லாக்
கொடிய வவுணைமுன் கொன்றசீலனே	
என்றுங் கதிரைமலையில்	அன்பில்
இருக்குந்தெய் வாணைவள்ளி நாயகாவென்றேன்	
இன்பாய்நல் விடையும்பெற்றுத்	தெய்வ
யானையிருக்குஞ்சந்நிதி முன்பு தொழுது	
அன்பா யவ்விடம்விட்டு	வள்ளி
யமருஞ்சந் நிதிகண் டங்குதொழுதேன்	
வந்தேன்கல் யாணமடத்தில்	அப்பால்
மாசில்வயி ராகிமடந் தன்னையுங்கண்டேன்	
நந்தலில் சமாதாமடத்தை	நானும்
நண்ணினேன் சைவமடந் தன்னையுங் கண்டேன்	
அறிந்தேன் பைக் கீரிமடத்தை	நானும்
அப்பாற்சென் றேன்பெருஞ் சோலையைக் கண்டேன்	
எறிந்தேன்முன் வினைகளெல்லாம்	அங்கே
யிருக்கும் பிள்ளையார்மலை தனையுங் கண்டேன்	
கதிரை மலையுங்கண்டேன்	அங்கே
கானுந்தெய் வாணைமலை தனையுங் கண்டேன்	

முதிருந்திணைப் புனத்தில்வாழ் அந்த
 மொய்குழலாள் வள்ளிமலை தன்னையுங்கண்டேன்
 வீரவாகு மலைகண்டேன் வினை
 வீட்டும் வயிரவர்த மலையுங்கண்டேன்
 வாரமுடன் கதிமைலை தன்னில்
 மருவி யொளிரும்விளக் கொளியுங்கண்டேன்
 கண்டேன் தொழுதுகொண்டேன் பின்பு
 கானக் குறத்திபுணர் காதலன் வைகுந்
 தொண்டர்பணி யுங்கோவில் சென்று
 சொல்லரிய அன்பினுடன் வைகுமெல்லையில்
 கதிரவன் கடற்புகுந்தான் அத்தனைக்
 கண்டு கலைமதியும் விண்ணிலுதித்தான்
 முதிருமக் கங்குலிலே நானும்
 முருகனைப் போற்றியே விழி லுயின்றேன்
 விழித்தேன் அனந்தல் விட்டேன் காலே
 வீதிசென் றேன் தீர்த்த மாடிக்கொண்டேன்
 களித்தேன்பின் கோவில்வந்தேன் நல்ல
 கார்த்திகைப்பா லுண்டவனைக் கண்டுதொழுதேன்
 மண்டபந் தனிற்சென்றேன் அங்கு
 மருவும் புலவர்செறி வதைக்கண்டேன்
 தொண்டுசெய்யு மடியவன்யான் புலவர்
 சொல்லுமொழி கேட்டருள்வீர் மெல்லவே யென்றேன்
 என்னவென் றவர்வினவ அப்போ
 தெந்தை பிரானடியைச் சிந்தனைசெய்தே
 சொன்னென்வர லாற்றை அவர்க்கு
 சொன்னவிதந் தன்னையிங்கு சொல்லுவன்கேளும்
 நல்லை நகரில்வாழும் எங்கள்
 நம்ப னடியிணைகள் வெம்பிறவிநோய்

செல்ல வணங்கி நிற்போன்	கீர்த்தி
சிறக்குங் கவிஞன்கந்தன் செய்யபுதல்வன்	
எல்லவர்க ளுந்துதிக்கும்	புலவன்
எறிக்குங் கீர்த்தினில வெங்கும்விரித்தேதான்	
எல்லவன் மங்களபாலன்	ஐந்தாய்
வகுக்கு மிலக்கணங்கள் வகையுடன் கற்றோன்	
கல்லாலின் கீழிருக்கும்	நல்ல
கண்ணுதற் பரமனரு ளெண்ணரியதோர்	
சைவ சமயமென்னும்	நல்ல
தாமரை யலர்த்தப்புனி வந்த * தபனன்	
வெண்டா மரைமலரால்	அதனை
வெறுத்துக்குடி கொண்டருள் விளங்குநாவான்	
சண்டமா ருதம்போலப்	பர
சமயந் தனைக்கடியுந் தனிவீரன்	
காலனைச் செயித்த மேலோன்	நல்ல
கஞ்சமலர்க் கர்ச்சனைசெய் திடுஞ்சீலன்	
† தாலம் பரவுந்தீரன்	புலவர்
தம்மைக்கடிந் தோட்டிடுந் தனிவீரன்	
சிவசிவ வென்னும்மொழியே	அவனுடை
செய்யநா வெப்போதுந் தருமொழியே	
அவமது நீங்கினின்றோன்	அந்த
ஆறுமுக நாவலன்சொல் லரும்புதங்கள்	
அரங்கேற்ற வேண்டுமென்றேன்	புலவர்கள்
அதற்கிசைந் தார்பதஞ் சொலற்கிசைந்தேன்	
இரங்குற்று மலைமரங்கள்	உருக
எடுத்தப் பதங்களைநான் படித்தேனே.	

* தபனன் - குரியன். † தாலம் - பூமி; உலகம்.

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர்

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலரவர்கள் இயற்றிய

கீர்த்தனங்கள்.

இராகம் - சாவேரி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

உன்னிருபாதந்தெரி - சனஞ்செய்த பின்னரே
புவகைக்கடலு - லாழந்தேனே.

அநுபல்லவி.

தன்னிகரில் கதிரை - தனில்வாழும் போதனே
சற்குண்டய பரி பூரண - சண்முக நாதனே

(உன்)

சரணங்கள்.

ஆதிநடுவிறுதி நீங்கினோய்—சித்தோ
யசித்தாம் பிரபஞ்சமுற்றுந் தாங்கினோய்

சோதிவடிவாய் நின்ற - சூலபாணி புதல்வா
சூரன்தி மூவரைத் - தொலைத்தருளும் முதல்வா

(உன்)

சன்ன மரணத் துயரத்தாழ்கின்றேன்—இன்னுஞ்
சஞ்சலச் சாகரத்துள் வீழ்கின்றேன்

இன்னமும் பராமுகஞ் செய்யா தெனக்குருகுவா
யேதிலாத முத்தியின் பந் தருகுவாய்

(உன்)

அருளுங் கருணைக் கடலல்லையோ—முன்ன
ரமரரிடரகற்ற வில்லையோ

ஒருவிலெனது கோயை யோட்டுத லருமையா
உனையே நம்பிவந்தேனுக் குருகாமை பெருமையா

(உன்)

இராகம் - துசாவந்தி. தாளம் - சாடி
பல்லவி.

எனிந்தக் கேடுநெஞ்சே - ஐயையோ - உனக்
கேனிந்தக் கேடுநெஞ்சே.

உதுபல்லவி.

மோனந்திகழுஞ்சைவ - முனிவருறை சுதிரை
முருகா - முருகா - முருகாவென்றுருகிலை (எனி)

நானங்கள்.

பொய்யா முலக வாழ்வைநீங்கி—சித்திய
பூரணனந்த வாழ்வீற் றேங்கி

மெய்யாமறி வானந்த - வேதமுடிவாய் சின்ற
விமலா - விமலா - விமலாவென்றுருகிலை (எனிந்தக்)

சன்ன மாணத்தாயர் தீரு—மது
நானாயமருகிலை சாரும்

கனகசபை நடனக் கருணாகரன்முன் றந்த
கந்தா - கந்தா - கந்தாவென்றுருகிலை (எனிந்தக்)

அங்கியிடை மெழுகதென்னக்—கசிந்
தளவிலானந்த யிகத்துன்ன

கொங்கு கமழ்கடம்பு குல்லையொடுபுனைந்த
குகனே - குகனே - குகனேயென்றுருகிலை (எனிந்தக்)

இராகம் - சுருட்டி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

நிருமலர் பாசிவசுண்முகா—சுத்த
சித்திய - சத்திய - வித்தகனங்குக

(நிரு)

அநுபல்லவி.

திருவுலாவு நிலங்கையின்மேவிய
சீர்திகழுங் கதிர்காமத்துறைதரு

சிற்பரா - அருந்தற்பரா - அன்பர்
சிற்தையகந்தமருந் தனிவேலனே

(நிரு)

சாணங்கள்.

பரமனருளும்புதல்வா - பரமானந்தசிவ
பத்தர்க்கருளுமுதல்வா

கருணைசேர் சச்சி தானந்தவடிவே
கணிப்பிலாச் சதுர்மறையின் முடிவே
கந்தனே - உமை மைந்தனே - என்னைக்
காத்துமலவிருள் தீர்த் தினிதானுவாய்

(நிரு)

அறிவுக்கறிவாய் நின்றவா - கிரொளஞ்ச கிரியுடன்
அவுணர் கிளையைக்கொன்றவா

குறிகுண ஸீறந்திலகு முருகா
கூர்ந்துளாயணி திருமான்மருகா
கோலனே - புரிநூலனே - ஒற்றைக்
கொம்பினன் பின்வரு தம்பியே யின்பருள்

(நிரு)

அயனைச்சிறையில் வைத்தவா - அகத்தியமுனிவனுக்
கருளோடுபதேசித்தவா

வியனுல கமரருக் கருள்தாளா
வின்னுதல் வள்ளிக்கொடி புணருந்தோளா
மெய்யனே - எமதையனே - அரவிந்த
மலர் சீகரும் பாதத் தந்தருள்.

(நிருமலர்)

இராகம்-ஆகீர். தாளம் - சாபு.

பல்லவி.

இத்தனைகொடுவேதனைப் படல்கண்டு மும்க்
கின்னு பிரக்கமில்லையா

அநுபல்லவி.

சித்திமுத்திக டருந் தெய்வமாணிக்கநதி
சேருங்கதிரைநகர் - திகழ்சுப்பிர மணியரே நான்

(இக்)

சாணங்கள்.

அண்டரிட ரகற்றும்போதரே - அன்பர்
அனவரதம் பணிபொற்பாதரே

கண்டங்கரியசோதி காதலரேயெனது
கண்ணை யென்கண்மணியே காருண்யசாகரமே

(இக்)

எள்ளினெய் போலெங்கும் நிறைவீரே - உமக்
கென்றுயர் தெரியாதோ அறைவீரே

*தெள்ளுந் தமிழால்வைதார் தமக்கு மருள்வீரென்று
கீதிலருணகிரி தேவர்சொல் நம்பிவந்தேன்

(இக்)

உம்மையல்லாது துணையறியேனே - துய
ரோட்டிலீரேனு மும்மைப் பிரியேனே

இம்மை மறுமைவீடு மூன்று மும்மாலேயாகும்

இதுவே சத்தியஞ் - சத்தியமென்று துணிந்துவந்தேன்

(இக்)

*"தெள்ளு தமிழால் வைதார் தமக்குமருள்வீரென்று

கீதி லருணகிரி தேவர்சொல் நம்பிவந்தேன்" என்றது:

"மொய்தா ரணிசூழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா ரையும்ங்கு வாழவைப்போன்" என்னும் கந்தராலங்காரச்
செய்யுளைக் குறித்து கின்றது.

இராமம் - கல்யாணி. தரணம் - நுபகம்.

பல்லவி.

என்மே லிரக்கமில்லையாசாமி. - புதல்வனுக்குத் தந்தை
இரங்காதிருந்தா வென் சொல்லும்புமி

அநுபல்லவி.

தன்னிகரில்லாக் கதிரைமலைவாழ்ந்
தற்பரானந்த சாங்ககாரம்ப
வன்னுபய சரணம்புய மல்லாம
வொன்றும்புக லீடமின்றினியாகுதல்

(என்)

சரணங்கள்.

துய்யசடாட் சரத்தோ ரெழுத்தையஞ்
சொல்லிலே னென்செய்வேன் சிறியேன்

கோடிசூரியப்பிரகாசமான வரோதயசுவாமி
உய்வகை யறியேன் செய்யின் னுமத்தை வினையேன்
பவந்தீரா துலைகின்றேன் வினையேன்

அன்னை தெய்வ முன்னியே அடியேனுக் குய்வருள்வாயே

அருள்சேர் சீலா - பாலா - கோலா

கல்லனுகலா - செங்கதிர்வேலா - இன்னும்

(என்)

சித்தியபரி பூரணந்த நிருமலா

சிதமுருகா பாம்பில் நிருத்தம்புரியும்

பாந்தாமனுக்கு நிகரில்லாத நன்மருகா

துத்திய வள்ளிமனாளை பல தொண்டர் வணக்கிடு தாளா

என்மேற் சூதைபெண்ணுதே

என்னையிந்த வாதைபண்ணுதே

கனயிகு துய்யா - மெய்யா - பொய்யா

பன்னிரு கையா - அய்யா - செய்யா - இன்னும்

(என்)

ஆறுமுகவென்றழைக்குங் கோனுக்

கருள்புரிந்திடு முதல்வா

அனவரதமுந் துதிசெயுந்திரி யம்பகற்கொரு புதல்வா
 சீறுமவுணனை வென்றாய் குறத் தேவிமுன்வேங்கையாய் நின்
 நின்மேற் சிந்தனைவையேன் [ரூய்

ஒருக்காலும் வந்தனை செய்யேன்
 கனசுழ தேசா - ராசா - விலாசா
 கல்லையில் வாசா நேசா னசா இன்னும் (என்)

இராகம் - அசாவேரி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

சிவகுரு நாதருக்குச் செயமங்களம்—நல்ல
 செங்கமல பாதருக்குச் செய மங்களம்

அநுபல்லவி.

பவமறுத் தெனையாளும் பன்னிருதோளருக்கு
 கவமுனி வர்களுளந் தங்கருளாளருக்குச் (சிவகுரு)

சாணங்கி.

கன்னிவள்ளிகேசர் பாவநாசருக்கு மங்களம்
 கதிர்காமவேலீழ தேசருக்கு மங்களம்
 மன்னுமடி யார்க்கருளு மாசில்கும ரேசருக்கு
 துன்னியவு னத்தகோடி சூரியப்பிர காசருக்குச் (சிவ)

மங்கையுமை பாலர்வடி வேலருக்கு மங்களம்
 மன்னுமறை நூலாலு கூலருக்கு மங்களம்
 துங்கமிரு சிவாகம போதக சசீலருக்குச்
 செங்கையில் விளங்குவளைத் தெய்வயானை லோலருக்குச் (சிவ)

சங்கரன் குமார் குல்லைத் தாரருக்கு மங்களம்
 கன்னிகரில்லாத நல்லூரருக்கு மங்களம்
 பொங்குசினத்தவுணரைப் போரில் வென்ற வீரருக்குத்
 துங்கவகத் தியற்கருள் தோமிலதி தீரருக்குச் (சிவ)

மங்களஞ் சொன்னவுடனே	உள்ளிருந்து
மாசிலாக் கற்பகனார் வந்துகண்டு	
அங்கிருந்த புலவருக்கு	நல்ல
அரியதிரு நீறுசந் தனங்கொடுத்தார்	
அன்னதப் படியிருக்க	எங்கள்
ஆறுமுகவேலவ எனரிமருகன்	
பன்னிரு கரமுடையான்	அய்யன்
பவனிவருங் காட்சியைப் புகருவேன்கேளும்	
வெஞ்சின வேழமொன்று	பாகனுடன்
விரைவுடன் வந்துதீர்த்த நதியிறங்கிக்	
குஞ்சரம் படுத்துக்கொள்ள	யாவருங்
கூசாமற் கிட்டியதை முழுக்காட்டி	
எண்டிசையும் போற்றி செய்யும்	கனிற்றை
எங்கள் பிரானமருந் திருக்கோவின்	
மண்டபந் தனிற் கொணர	அதனை
மாசிலாக் கற்பகனார் வந்துகண்டு	
பூசினார் திருநீற்றை	சந்தனப்
பொட்டு மிட்டார்வினைக் கட்டுவிட்டார்	
நேசமுடன் யானையங்கே	வந்து
நின்ற துயர்ந்தரெட்டைப் படிநடுவே	
நின்றிடும் யானையின்மேல்	பட்டு
நிலவியொளிரும் பல வணிகள் கனைத்	
துன்றிய தொழிலாளர்	அணிந்து
துவங்கும்பொற் பெட்டியதின் மேலேற்றி	
கட்டினார் கயிற்றூலே	நடுவில்
கனத்ததங் கக்குடையொன் றிருத்திவிட்டார்	
கிட்டர்கள் போற்றிசெய்யக்	கரிக்குச்
சிங்கார மிப்படிச் செய்யும்பொழுதில்	

செய்ய முருகவேளை	எப்பொழுது
சேவிக்குங் கற்பகனார் சென்றுகண்டு	
பையவே யுட்புகுந்து	வாய்கட்டிப்
பண்புடனொரு பொருளைச் சிரசில்வைத்து	
* குப்பாய மீதிலிட்டுப்	பெண்கள்
கூடிவர வேயிரட்டைப் படிமீதேறி	
செப்புசரி மீதிருக்கும்	பேழைக்குட்
சிரசிலிருக்கும்பொரு ள்தனைவைத்தார்	
மூடினார் பெட்டிதனைத்	தன்கை
மூடிபிருக்குங்குப் பாயமெடுத்தார்	
கூடிக்கரி மீதிலிருந்தார்	யானை
குளறி மதசலம்விட்டதுநெளிய	
வேலவர் பவனிவந்தார்	அந்த
வேடிக்கையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுமுலகீர்	
காலனைச் செயித்தபரன்	தந்த
கந்தன்முன் னாலத்திப் பெண்கள் வரவே	
வண்ணக்குடையதிகாரம்	முதலாய்
வருகிற பெரிய நிலைமைகளும்	
எண்ணுங்கா வேற்றுமையும்	மற்றும்
எல்லோர்க ளுஞ்செறிந்து துண்ணெனவர்	
சிங்களர்யா வகர் சீனர்	மலர்
தெலுங்கர் கலிங்கர்கள் னுடர்களும்	
கொங்கணர்வங் கணரீழர்	மலையாளர்
குப்பகர் சாளுவர்கள் மாளுவரும்	
தங்குந் துலுக்கருடனே	ஒட்டியர்
தாபோதர் பாகவதர் வேதியரும்	

*குப்பாயம் - சட்டை; முக்கோணப்பை.

மங்களர் யாழ்ப்பாணர்	எல்லோரும்
மகிழ்வுடன் முருகனைப் போற்றிப்புகழ்வார்	
பேரிகைதவில் முழங்க	நல்ல
பெரிய முரசப்பறை தானுமுழங்க	
சீர்செறிடம் மாரமுழங்க	மத்தளம்
செறியுந்தண் னுமைப்பறை தானும்முழங்க	
கொம்பு துடிகள் முழங்க	விணைகள்
கூறரிய வேய்ங்குழல் தானும்முழங்க	
தம்புரு நாதமுழங்க	அண்டந்
தான்வெடிக்க நாகசின்னந் தானும் முழங்க	
சிங்களர் பதம் படிக்க	நானுஞ்
சேர்ந்தவர்க ளோடுதமிழ்ப் பதம்படிக்க	
அங்கமெல் லாமுருக	அந்த
ஆலாத்திப் பெண்கள்கீர்த் தனம்படிக்க	
ஆனந்தக் கூத்தாடுவார்	கதிரை
ஆண்டவனே யென்றவன்றன் புகழ்பாடுவார்	
தேனுந்தும் மலர்ச்சோலைக்	கிரிவாழ்
செய்யாமுரு கையாஉனக் கபயமென்பார்	
உண்ணாமுலை தந்தபாலனே	அன்பர்
உள்ளத் தொளித்துறையுங் கள்ளவேலனே	
நண்ணூர் புரங்கொளித்த	நல்ல
நம்பனருள் தும்பீமுுகன் பின்புவந்தோனே	
*காலா யுதக்கொடியனே	அந்தக்
கானகத்தில் வேங்கைமர மாகிநின்றோனே	
வேலா யுதம்பிடித்தவா	வள்ளி
விரும்பத் தினைப்புனத்திற் போய் நடித்தவா	

அய்யாமுரு கையனேபோற்றி	உனக்
கபய மபயமென்னை யானுவாய்போற்றி	
தையலுமை மைந்தனேபோற்றி	என்னைத்
தாபரித் தருளவேணுந் தற்பராபோற்றி	
தேவர் சிறை மீட்டவாபோற்றி	நல்ல
திருவாவி நன்குடி யுகந்தவாபோற்றி	
தூவிமயில் வீரனேபோற்றி	*சுல்லைத்
தொங்க லணிந்தருளும் மார்பனேபோற்றி	
அதிகப்படுந் துயரினால்	நாங்கள்
அலைந்தோந் துணையின்றி யுலைந்தோமே.	
இதுவே சமையமையா	எம்மை
ஈடேற்றுவாய் மோட்ச வீடேற்றுவாய்	
தொண்டர்களிப் படித்துதிக்க	வேலர்
துலங்கும் யானையின்மேற் பவனிசென்று	
செண்டுமுலை வேல்விழியாள்	வள்ளி
சேருஞ்சந் நிதிமுன்னே சென்றுநிற்பக்	
குப்பாயந் தன்னைமூடித்	கற்பகனார்
சூறும் பரம்பொருளைச் சிரசில்வைத்தே	
அப்பா முருகனையென்று	வள்ளி
ஆத்தா எமருங்கேகாவி லுள்ளேசென்று	
அம்மைதன்பங் கினில்வைத்தார்	பின்னால்
அங்கே நடந்ததைநா னறைவேன்சேளும்	
துய்பவள்ளிக் கிழங்குகளுங்	கானில்
தோற்றுஞ்செந் தேனுடன் துணைமாவும்	
படைத்தார் தூபமிட்டார்	நல்ல
பாங்கான வஞ்சடுக்குத் தீபங்காட்டினார்	

*சுல்லைத்தொடக்கல்-வெய்சிமலர்மலை

எடுத்தார் கர்ப்ப பூரதீபம்	அத்தனை
எல்லோருங் கண்டுபணிந் தேத்திக்கொண்டார்	
கர்ப்பூர வெளிச்சத்துடன்	உள்ளே
கற்பகனார் செப்பரிய மெய்ப்பொருளினே	
நற்சிரசில் வைத்துமூடி	அங்கே
நண்ணுகின்ற யானைமேல் துண்ணெனவைத்து	
மீண்டார் பாடிமுன்வந்தார்	எங்கள்
வேலவரைக் கொண்டுசந் நிதிக்குட்சென்றார்	
துண்டுமெய் யன்பினோடும்போய்	மேலார்
துய்யனே அய்யனே மெய்யனையென்று	
இருத்தில ராசனத்தில்	கற்பகனார்
எல்லோருங் காணவெளி நண்ணினாரே	
கருத்துடன் மூவைந்துநாள்	விழாவணி
கண்டுதரி சித்துமனங் கொண்டேமகிழ்வார்	
கார்த்திகை தருமுருகன்	நல்ல
கஞ்சமல ரடியையென் நெஞ்சினினைந்து	
தீர்த்தமு மாடிக்கொண்டு	நானுஞ்
சீரார்நல் ஓரினுக்குச் செல்லவிரும்பி	
மாணிக்கக் கங்கைவிட்டு	அப்பால்
வழிகடந் தேகாடு செடிகடந்து	
தோணுங்கட்டை காமங்கடந்தே	அப்பாற்
சொல்லும் பறட்டைப்பனை தன்னைக்கடந்து	
கிருந்தை வெளியுங்கடந்தே தன்	நானுங்
கிட்டினேன் மாகாமம் விட்டகன்றேறனே	
இருந்தே யிளைப்பாறினேன்	பின்பு
எட்டி நடந்தே தன்பூந் தலைபூர்க்கு	

பட்டணவன் கல்லூக்கண்டேன்	நல்ல
பாங்கான அம்பாந்தே தாட்டை தன்னைக்கடந்தேன்	
விட்டேன் வலவையாறு	நானும்
விரைந்து கடந்தேன் தக் கவையூரை	
தங்கல் தனைக்கடந்தேன்	புகழ்
சாற்றுமா வல்லையூர் தனைக்கடந்தேன்	
பொங்குமலர்ச் சோலைசூழும்	புகழ்
பொருந்தும் சூரியக்கா வல்லைகடந்தேன்	
கண்டே னுணுகுறுவையை	அவற்றைக்
கடந்துசென் றேன் திக்கு வல்லைகடந்தேன்	
எண்டிசையும் போற்றுகின்ற	நல்லோ
ரிருக்கு மவறந்தையூர் தனைக்கடந்தேன்	
கோட்டைக்கொடை தனைக்கடந்தேன்	நல்லோர்
கூறுகின்ற வுண்ணுதுறை தனைக்கடந்தேன்,	
நாட்டமுடன் செல்லும்போது	அங்கே
நண்ணுகின்ற கந்துறையூர் தனைக்கடந்தேன்	
தோவுந்துறை தனைக்கடந்தேன்	நானுஞ்
சொல்லரிய மாத்துறையூர் தனைக்கடந்தேன்	
காவிற் சூயில்கள் பாடும்	நல்ல
கம்பிரம மும்மிரிசை யூருங்கடந்தேன்	
பொள்வத்தை யூருங்கடந்தேன்	புனியோர்
புகழுநல்ல வலிகாமந் தனைக்கடந்தேன்	
கள்ளவிழி மடவார்கள்	சிறந்து
சாணும் மிரிகாமந் தனைக்கடந்தேன்	
கொய்யாபாணி தனைக்கடந்தேன்	நல்ல
கொக்களைய சங்காமந் தனைக்கடந்தேன்	

மெய்யாய்க்கட்டுக் கொடைகடந்தேன்	காணி
வீதிகடந்தேன் மாம துறைகடந்தேன்	
கிந்துறை தனையங்கடந்தேன்	புகழ்
கிளருஞ்சிக் கடுவையூர் தன்னைக்கடந்தேன்	
அந்தவேளை பாம்பழுத	கல்
லதனைக்கடந் தம்பலாங் கொடைகடந்து	
கழிமண்கொடை யூருங்கடந்து	அப்பாற்
காணும் வலித்துறையூர் தன்னைக்கடந்து	
எளிதிற்கொசுக் கொடைகடந்து	பின்னர்
இன்பமுடன் வெந்துறையூர் தான்கடந்து	
வேர்வேலை தன்னைக்கடந்து	மக்கன்
விரைவுடன் கருத்துறை தன்னைக்கடந்து	
செரும்பாணந் துறைகடந்து	பின்பு
சென்று சிறந்து கறுவாக் காடுகடந்து	
கல்க்கிசை வழிநடந்து	அப்பால்
காணுங் கொள்ளுப்பிட்டி வழிநடந்து	
வெற்றிமிகுஞ் சேனைசூழும்	மன்னர்
விரும்புங்கொம்ப னித்தெரு தன்னையங்கண்டேன்	
கண்டேன் கொழும்புநகரை	அதின்
கட்டழகைச் சொல்லவென்றூற் கிட்டாதுகான்	
தண்டாமரைத் தடஞ்சூழும்	கொழும்பு
தன்னழ கறிந்தளவு சாற்றுவன்மிகளும்	
பாய்திரைய கழிசூழும்	அதிற்
பண்ணவர்கள் விண்ணுலகளவுநீளும்	
சேயுயர்மா டங்களோங்கும்	நல்ல
சித்திரகூ டங்கள்கோ புரங்கள் தேங்கும்	

செய்யா ஞறையந்கரம்	கலைமகள்
சேர்ந்து குடிக்கொண்டினைப் பாறுநகரம்	
பையார வணிசீலன்	பாதம்
பணியும் புலவர்செறிந் திடுநகரம்	
பொன்னுலக மென்னுநகரம்	இந்தப்
புவியில்வந் திருந்தது போலுநகரம்	
மண்ணுலகோ ராரமாகும்	இந்த
மானக ரதிற்பதித்த மணியாகும்	
இங்கிலீஷ் மன்னர்வாழ்வார்	சம
ரென்றூற்பூ ரிக்கும்வீர ரெங்கும் சூழ்வார்	
பொங்குபுகழ் தங்குதன தன்	றன்னைப்
போலும் பலவைசியர் வாழும்வீதியும்	
காராளர் வாழும்வீதியும்	வேதங்
கற்றவேதியர் பலர் சூழும்வீதியும்	
வாரேறு கொங்கைமடவார்	தாசி
மங்கையர்கள் பாடலிசை பொங்கும்வீதியும்	
பார்க்கக்கண்கள் பலவேண்டும்	அதனைப்
பகரவென்றால் நாக்கள் மிகவேண்டும்	
ஆர்க்கும் படைகள்சூழும்	அளகை
அந்நகரம் நேர்கொழும்பா மிந்நகரிலே	
காராளர் குலத்திலவந்தோன்	இந்தக்
காசினியெல் லாம்படருங் கீர்த்திகள் தந்தோன்	
சீரார் குவளைமார்பன்	பொல்லாச்
செற்றார் வெருவவருங் கொற்ற வீரன்	
அருணாசலேந்திரனென்போன்	செய்த
அரிய தவத்தினுள்வந் தவகரிக்கீதான்	

கருணை யம்போல்பவன்	பெரியோர்
காணும்முத்துச் சாமியென்னு நாமமுடையோன்	
கற்பகம்போலுங் கொடையான்	இங்கிலீஷ்
காவலர் மதிக்கும்பெரும் பேருடையான்	
தற்பரன் பாதம்மறவான்	தன்னைச்
சாருஞ்சற் குணர்தம்மை யென்றுந்துறவான்	
சின்னையி லெழுந்தஅன்பால்	திருப்பணி
செய்து பிரதிட்டைசெய்த *சினகரத்தில்	
மந்தரகிரியை நிகராய்	நல்ல
வானளவு கோபுரத்தை வந்துகண்டேனே	
கண்டுநான் தொழுதுகொண்டேன்	அங்கே
கங்கா தரனருளும் பொங்குமதத்தேதான்	
கொண்டநல் வருளினேடும்	உறையுங்
கோவிலடைந்தேன்வல மாகநடந்தேன்	
முத்து விநாயகனை	நானும்
முன்புசென்று நீங்காவன்புடனினு	
மத்தகய மாமுகமும்	பாக
மருவி யிருக்குஞ்செய்ய மலர்க்கரமும்	
செய்யதோர்கிம் புரிக்கோடும்	ஒளி
திகழுங் கிரீடமுநற் பொன்னூலுங்	
சையினொளி ரங்குசமும்	இடையிற்
காட்சிதரு பொனின்பீ தாம்பரமுங்	
கண்ணாரக்கண்டுகொண்டேன்	என்றன்
கவலைத்துயரெல்லாம் விண்டமுதேன்	
பண்ணாரு மொழிமடவார்	அம்மை
*பாலகனை நல்லமுத்து விநாயகனை	

கங்கை மதி தானணிந்த	சிவன்
காதலனே மூடிசுமாம் வாகனனே	
கங்கைதரு பாலகனே	என்றன்
கவலையெல்லாந் தீர்த்தருள்வாய் மேலவனே	
ஒற்றைக்கொம்பு தானுடையாய்	அன்பர்
உள்ளத் திருக்குமன்பு தானுடையாய்	
சுற்று முணர்விலாத	என்னைத்
தாபரிய் பாரிங்கினி யாருமில்லை	
*வேழமுக வனைவென்றாய்	தேவர்
வெஞ்சிறை தன்னைவிலக் கிடநின்றாய்	
காலன் வரும்பொழுதினில்	என்னைக்
காத்தருளவேண்டி யென்முன் தேரற்றுவாய்ஐயா	
மண்ணூடர் போற்றிடவே	இந்த
மாநகரிலே நீவந் தெழுந்தருளி	
கண்ணாரக் கண்டெவரும்	தொழுவே
காட்சி கொடுத்தருளுங் காரணனே	
என்று தொழுதுகொண்டு	நானும்
இன்பமுடனேவிடை பெற்றுக்கொண்டு	
சென்று மறுவீதி கண்டு	எந்தன்
சிறதைதனிற் கவலை யாவும்விண்டு	
அண்டர் பிரானருளும்	வேலர்
அமருங் கோவிலுக்கு என்பொடடைந்தேன்	
முண்டகம் போல் வதனமும்	மாறில்
முந்நான்கு கண்ணும்பன் னிருகரமும்	

தண்டை சிலம்பொலி செய்யும்	நல்ல
சரண மிரண்டுங்கண்டு தரிசித்தேதனை	
அஞ்சமுக மல்லாமல்	நானும்
ஆறிடவே வேறுமுக மிங்கேயில்லை	
தஞ்சரீ யல்லாமல்	என்னைத்
தாபரிப்பார் நீயலதிங் கியாருமில்லை	
வருவாய் மயிலேறி	என்முன்
வந்துகவலையைத்தீர்த் தருள் புரிவாய்	
தருவாய்நீ எனக்குவரம்	எங்கள்
தற்பரணே யருள்பெருகு சிற்பரணே	
வள்ளிதன் மணவாளனே	தெய்வ
யானே மணந்தருளுங் குணவாளனே	
புள்ளிமயி லேறும் வீரனே	அன்பர்
புந்திகுடி கொண்டருளுங் குணதீரனே	
இன்னும்பல சென்மங்களை	நானும்
எடுத்துலையாமலேநின் சரணத்தின்	
நண்ணும்படிக் கருளுவாய்	உன்னை
நம்பினேன் நானென்பது முன்புதெரிவாய்	
அபயமபய மையா	ஒளிர்
ஆறுமுகனேபுனக் கபயமையா	
சுமையான விவ்வுடலை	நீங்கிச்
சொல்லரிய நின்பதம் நல்குவா யென்று	
விடைகொண் டவ்விடம் விட்டேன்	திரை
விரிக்குஞ் சங்கிலிப்பாலந் தன்னைக்கடந்தேன்	
நடைகொண் டரிதிற்சென்றேன்	கணுவலை
நண்ணினேன் சும்மலூர் தன்னைக்கடந்தேன்	

பிட்டுவா ணிச்சியூரும்	நல்ல
பேசரிய நீர்கொழும்பா மூருங்கடந்து	
மட்டில்லாச் செல்வருறையுங்	கொச்சிக்கடை
மாலூர்கடந் தப்பால்வழி பலநடந்து	
சுண்ணம்புப் பிட்டிகடந்து	அங்கே
சொலுமா தம்பையூர் தன்னைக்கடந்து	
பண்ணாரு மொழிமடவார்	இசை
பாடுங் சுள்ளச்சலாபந் தன்னைக்கடந்து	
பின்புராத் தருவைகண்டு	அப்பாற்
பெரியவத் துளுவையாற்றினைக் கடந்து	
அன்புடன் கரையாக்கள்ளி	ஊர்
அரியமதுரங்குழி தன்னைக்கடந்து	
புத்தளந் தன்னைக்கடந்தே தன்	அப்பாற்
பொலியும் நாகவில்லு தன்னைக்கடந்தே தன்	
வித்தகப் பொன்பரப்பி	ஆறு
விட்டகன்றே னன்பு தொட்டகன்றேன்	
கந்தைதூக்கி ஐயன்கோயில்	ஒன்று
கண்டேன் மனத்துயரம் விண்டேசென்றேன்	
வந்தே தன் முத்துநாயக்கன்	வில்விட்டு
மருதோடை யென்னுமூர் தன்னைக்கடந்து	
மறிச்சுக் கட்டியுங்கடந்து	அங்கே
வந்துகண்டேன் கள்வ திட லையனை	
தரித்துக்கொண் டங்குநின்றேன்	என்னைத்
நாபரித் தாள்வாயென்று செபித்துக்கொண்டேன்	
முத்துச் சலாபம் விட்டேன்	அங்கே
முடுகுந் கோறணமால் தன்னைக்கடந்தே தன்	

அத்தனைச் சிந்தை செய்து	நானும்
அரிப்புக் கடந்தச்சங் குளங்கடந்தேன்	
நாவற் குளங்கடந்தேன்	மாந்தை
நண்ணுமா தோட்டமது தனில்நடந்தேன்	
ஆவற்படும் பிறப்பை	கீக்கி
ஆளுந் திருக்கேச்சரந் தன்னிலடைந்தேன்	
திருஞான சம்பந்தன்	மொழிந்த
தேவாரப் பதிகத்திற் சேர்ந்ததோர் தலம்	
அருஞான மில்லவரும்	நீனைந்திடில்
அவர்கள் பிறப்பறுக்கு மரியதலம்	
ஆபிரம் நா வேண்டும்	மகிமை
யறைந்திடக் காலமோ மிகவும்வேண்டும்	
மாயிரும் புவிபோற்றுந்	தலத்தின்
மகிமையை யாவரிங்கு வகுப்பார்கள்	
எந்தத் தலங்களிலும்	முத்தி
பேற்றுநல்ல தலமிதுவென்று சொல்வார்	
சுந்திக்க முத்திகொடுக்கும்	அதின்பேர்
செப்பினு லுங்கதி தன்னிற் சேர்க்கும்	
பாலாவியெனுந் தீர்த்தம்	அதிலே
படிந்தவர் பாவங்கள் போக்குந் தீர்த்தம்	
மேலான கரைமீதில்	பரசிவன்
விளங்குந் திருக்கோவி லொன்றுளதே	
தீர்த்தமு மாடிக்கொண்டேன்	பின்பு
சென்றே னக்கோவில்வல மாகவந்தேன்	
பார்த்தே னென்கண்ணூர்	அங்கே
பரிவடண் வீற்றிருக்கும் பரம்பொருளை	

விருத்தம்.

ஒன்றாய்ப் பலவா யருவருவாய் யூனாய் யூனான் ஞயிரானாய்
 அன்றலிலையிற் றுயின்றேனா மயனுமறியா வரும்பொருளாய்
 நின்றாய் சிவனே நிருமலனே நித்தா திருக்கேச சூரந்தனிலே
 குன்றவருளோ றைபவனே கொடியேன் றுயரைத் தடியாயோ.

சென்னிமேற் கைகுவித்தேன் பிறவிச்
 சிந்தனையை நீக்கிடுவா யென்றுவந்தித்தேன்

தன்னிகரிவாத மெய்யனே என்னைத்
 தற்காத் தருளவேணுநீ யையனே

கையின்மழு மாணுடையனே திக்கைக்
 கட்டும்பீதாம்பரமா யுடையனே

செய்யசடை முடியவனே உன்னைச்
 சேர்ந்தோர் பவமகற்றி யருளுமெய்யனே

ஓட்டினி லீரந்துண்டாய் பெண்ணை
 யொருபாதி யாக்கிவெய்ய நஞ்சினையுண்டாய்

ஆட்டினை பெடுத்துக்கொண்டே நல்ல
 அம்பலத்தி லாடினாய் பேயோடாடினாய்

இதெல்லாமுன் வினையாட்டே பொல்லா
 விப்பிறவி மாற்றியென்னை யீடேற்றே

தாவெனக்கு விடையென்றேன் அவ்விடந்
 தனைக்கடந்தேன் வினை யினைக்கடந்தேன்

கடந்தேன் விளாங்குழியை அப்பாற்
 காணும் விடத்தற்றிவு தன்னைக் கடந்தேன்

நடந்தேன் கொம்புதூக்கி வழிதனை
 நன்றுகடந் தேனிருப்பைக் கடவை கடந்தேன்

இளமருதஞ் சோலை கண்டேன் தங்கி
 இளைப்பாற வேண்டுமென் றங்குச்சென்றேன்
 வளமருவு மந்தவனத்தின் சிறப்பை
 வையகத்தின் மனிதரே வகுப்பேன்கேளும்
 வண்டுகள் சுதிகூட்டும் ஆற்றில்
 மண்டிக மதற்கிணங்கத் தாளங்காட்டும்
 கண்டுகான மயிலாடும் நல்ல
 காவிற் குயில்க ளெல்லாம் கானம்பாடும்
 சோலைகள் மலர் தூற்றும் நல்ல
 சுகந்த மணமளவி வீசங்காற்றுங்
 கோல்முடன் புறவங்கள் நெருங்கிக்
 கூவும்மரை மாணினங்க ளெங்குந் தாவும்
 யானைகள் கரடிபுலிகள் அங்கே
 நண்ணும் முருகா வென்றூற் றுண்ணென வோடும்
 வேனில்வேட் கிருப்பிடமாம் அந்த
 வெறியார் மலர்ச்சோலை தன்னைவிடுத்தேன்
 பாஸ்யாறு தன்னைக் கடந்தேன் அப்பாற்
 பகருமுழங் காவில்சோலை தன்னையுங்கண்டேன்
 வேலவற்கு முன்பிறந்த நல்ல
 வேழமுகவனிநு தாள்சுள் பணிந்தேன்
 அன்னவன்றன் புகழ்பாடினேன் நல்ல
 ஆனந்தக்கூத்துநின் றங்காடினேன்
 பன்னுமலர்ச் சோலைகுழும் துய்ய
 பல்லவராயர்கட்டு மெல்லக் கடந்தேன்
 வெளவால் தூங்கியுங் கடந்தேன் அப்பால்
 வராகின்ற செம்பன்றன் று தன்னைக்கடந்தேன்

நவ்விவிழி மடவார்கள்	நம்பி
நண்ணுகின்றபூ நகரிதன்னையுங் கண்டேன்	
வாடிதன் னையுங்கடந்தேன்	வழியில்
வருகின்றமட்டுவில்நன் னாடுகடந்தேன்	
கூடினேன் பரம்பன்கிராய்	அப்பாற்
கூறியவெட்டுக்காடு தன்னைக்கடந்தேன்	
கவுதாரி முனைகடந்தேன்	அங்கே
காணும் விராசியோடை தன்னைக் கடந்தேன்	
புவிபுகழு மண்ணித் தலையூர்	கடந்து
போனேன் கல்முனைக்கடற் கரைதனிலே	
ஓடத்தி லேறிக்கொண்டேன்	உற்ற
உப்பாறு நீங்கிப்பின் னப்பாற்சென்றேன்	
நாடிக்கொழும்புத் துறையில்	அன்பார்
நண்ணு விராயகன்கோவி லண்மினேனே	
சித்திவிராயகனே	என்றன்
திவினைகள் தீர்த்தருள வேண்டும் நாதனே	
கத்தனே விடைதாவென்றேன்	அவ்வீடங்
கடந்தேன் நல்லைநகர் தன்னிலடைந்தேன்	
எல்லோருங் காணாச் சென்றேன்	நல்லை
எந்தைபிரான் சந்நிதியில் முன்புநின்றேன்	
நல்லாபுரியில் நாதனே	தந்தை
நாடஉபதேசஞ்செய்த குருநாதனே	
சுதிரைமலைக்குச் சென்றேன்	நாலுங்
காணாத அற்புதங்கள் பலவுங்கண்டேன்	
முதிரும் வினைகள் தீர்ந்தேன்	எங்கள்
முதல்வா உன்சந்நிதிக்குத் தீரும்பிலந்தேன்	

மாயக் குறவர் வாழும்	இந்த
மலக்கூடுயிருடனிங் கிருக்குமளவும்	
ஓயாக் கவலைபிணிகள்	என்னை
ஓட்டாமலும் வறுமை கிட்டாமலும்	
கொலைகளவு செய்யாமலும்	நல்ல
குருவைச் சினந்துநிந்தை செய்யாமலும்	
புலையனாய்த் திரியாமலும்	பொல்லாப்
பொய்கள் புகலமனம் விரியாமலும்	
பிறர்பொருள் எடுக்காமலும்	பிறர்
பெண்கள்மே லென்மனம் விடுக்காமலும்	
துறவோரைப் பழிக்காமலும்	கள்ளஞ்ச
சுகமெனவுண் பார்முகத்தில் விழிக்காமலும்	
அடுசினஞ் செய்யாமலும்	உனக்
கபயமென்பார் களைவையாமலும்	
கொடியோரை யடுக்காமலும்	நல்ல
கோவில்கள் தன்னைநானு மிடிக்காமலும்	
என்றாய் பசியோடிருக்கக்	கண்டும்
இவ்வுயிர் தரித்துக்கொண் டிருக்காமலும்	
பின்னாழ்சடையினனை	இகழ்ந்து
பேசாமலும் தொண்டரை யேசாமலும்	
இவ்வுட லகலுங்காலம்	காலன்
எனைப் பாசத்தாற்கட்டி யிழுக்காமலும்	
நவ்வியுடன் மழுத்தரித்தோன்	பெற்ற
நாதாவுன் நாமத்தைநான் மறக்காமலும்	
நின்னடிக்க கமலநிழலில்	என்றும்
நீங்காமகிழ்வுடனே யோங்கிவாழவும்	

இன்னன வரங்கள் தருவாய்	நல்ல
நசா நல்லாபுரிவாழ் மாசிலானே	
மண்ணூடர் போற்றுந் துய்ய	*சிம்ப
மரத்தடி யிருக்கும்யானே முகத்தன்வாழி	
வண்ணை வயித் தீசர்வாழி	பங்கில்
வாமும்தையல் நாயகி தானும்வாழி	
ஆறிரண்டு கையும்வாழி	என்னை
யாண்டருளுங் கஞ்சமுக மாறும்வாழி	
ஏறும் மயிலும்வாழி	குன்றி
லெடுத்தத் தொடுத்தவேல் தானும்வாழி	
காலாயுதம் வாழி	அவன்
கரத்திற் றரித்தகுலி சாயுதம்வாழி	
மேலோ ருளக்கமலத்தில்	என்றும்
வீற்றிருந் தருளுமவன் பாதம்வாழி	
தெய்வயானையும் வாழி	நல்ல
தினைப்புனத் தமர்ந்தகுற மாதும்வாழி	
துய்யவடி யவர்வாழி	அவர்க்குத்
தொண்டுசெய்யு மடியார்க ளென்றும்வாழி.	

சுதிரையாத்திரை விளக்கம் முற்றிற்று.

கீர்த்தனங்கள்.

நேரிகை வேண்பா.

சந்தரநல் லுரினில்வாழ் சோதிவடி வேல்பிடித்த
கந்தன்மேற் கீர்த்தனங்கள் கட்டுரைக்கப்—பந்தமறும்
அஞ்சநடை மாதுமையா ளன்பிலரு ளத்திமுகன்
கஞ்சமலர்ச் செஞ்சரணங் காப்ப.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி. தாளம்-நுபகம்.

கண்ணிகள்.

ஐயாசரணம் ஐந்து கையாசரணம்
மெய்யாசரணம் அருவ் செய்வாய்சரணம்
பையாரவோடுத் துய்ய மதிசூழும்
பரமணருளோடு முதவு மொருபாலா
பரசும்மறை முடிவும்மினு மறியாதுறை தருசீலா (ஐ)

ஆதிசரணம் அநாதிசரணம்
உமை பாதிசரணம் பரஞ்சோதி சரணம்
பூதங்களுமாலாய் வேதங்களுமாலாய்
புகரில் விடையானே யம்புலிச்செஞ் சடையானே
புரமும்மதன் புரமும்எரி தரச்செய்யத ளுடையானே (ஆ)

நீலிசரணம் ஒளிர் சூலிசரணம்
நல்ல மாலி சரணங் கரக பாவி சரணம்
ஞாலமிடந்தேமுன் பாதந்தீனத்தேடும்
நாதன் றங்கையாலாய் ஏகன்மனையாலாய்
நவகண்டமு மதிரும்படி நடனம்புரி பதபங்கய (ஈ)

வேலா சரணம் நல்ல மேலா சரணம்
உமைபாலா சரணம் தண்டைக்காலா சரணம்
ஆலநிழல் தன்னில் மேலோர் தொழுகிமவுஞ்

சீலனருள் தீரா கோலமயில் வீரா
 தினமும்பணிபவர்கிர்தையிலருள்கொண்டுநெறமலாமாயா
 மாயா சரணம் வெண்ணெய் வாயாசரணம்
 மிகு உபாயா சரணம் அன்பர் நேயாசரணம்
 காயாமலர்போலும் மோயாதொளிமேவும்
 தேகா வெனைநாளும் நீயே காக்கவேணும் [புங்கவ
 திறல்கொண்டிடு தெசமாழக னுயிர்கொண்டெழு மொரு
 வாணி சரணம் மங்கல்ய நாணி சரணம்
 வெள்ளைப் பூணிசரணம் புத்தக பாணி சரணம்
 வானுதலாளே வடிவேலவர்தன்மீதில்
 மாசில் கீர்த்தனங்கள் சொல்ல வரந்தரவேணும்
 வனசந்தனி லுறையும் மயன்மருவும் நாவி லுறையுந்தாயே.

ராகம் - சௌராடடி தாளம் - தீர்புடை
 பல்லவி.

வந்தெனக் குண்பதந் தந்தருள் புரிகுவாய்
 நல்லையாமும் வேலனே
 வந்தெனக் குண்பதந் தந்தருள் புரிகுவாய்

அநுபல்லவி.

பந்துமுலைபுமை தந்தவொருதிரு
 மைந்தமருவலர் வெந்துபுரமொடு
 சிந்தநகையழ லுந்துபரனருள்
 கந்தசரவணம் வந்தமெய்யனே

(வந்)

சரணங்கள்.

கொடிய அன்றில்வரை இடியச் சூரனுயிர்
 மடியத் தேவர்கிறை முடிய வென்றும்நினை
 அடியாருள்ளத்திருள் விடியவேலையொரு
 கொடியில்விடுத்த எம்முடிவில்மயனே

(வந்)

பிள்ளை மதிநுதல் கிள்ளை சிகர்மொழி
வள்ளிமுன்புமயல் துள்ளநடந்தவள்
கள்ளவயில்விழிக் குள்ளமுடைந்திதழ்
வீள்ளுமமுதைபுட கொள்ளும்வள்ளிலே (வந்)

மன்றல்மலர்வனந் துன்றுதிருப்பரங்
குன்றிலருளொடு மென்றுமுறைபவ
தென்றல்மலைவளர் கின்றகும்பமுனிச்
கொன்றுவபதேச மன்றுசெய்தவா (வந்)

இராகம்-தன்னியாசி. தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

X
மயின்பிசை வருமொரு முருகனை யென்றும்
மறவாதிரு மணமே.

அநுபல்லவி.

கயிலைமலையிலுறை தருமொருமுத்தல்வன்
கருணையுடன்விழியினு லருள்புதல்வன் (மயின்)

சீரணங்குள.

சுத்தநிராமய னுகியபோதன்
சுருதிமுடிவு யின்னுங் காணாதபாதன்
ஊத்திவலையதனி லகப்படுநாதன்
பாசவினைகளைல்லாம் நீக்குமதீதன் (மயின்)

மாவைத்தடிந்தருளும் வடிநெடுவேலன்
மலைமகளருள்புரி தருமொருபாலன்
பாவையனையருற மகள்புணர்சீலன்
பங்கையன்சிரமிசை யுதைத்தபொற்காலன் (மயின்)

துக்கக்கடவின்பெருங் கரைதனிலேறலாந்
தொல்லைவினை கன்சொலைந் திடச்சுசமுறலாம்

மக்சுட்பேறுசெல்வங் களுமிகப்பெறலாம்
 மாசிலாதயோக நிலைதனிற்றேறலாம் (மயின்)
 அருவுருவாகி மமர்ந்திடுமெய்யன்
 ஆதிமுடிவுமில் தாகியசெய்யன்
 தருமலிசல்லேநக ருறைதருதுய்யன்
 சரவணமெனுநதி தனில்வருமையன் (மயின்)

இராகம் நாதனாமக்கீரியை. தாளம்-சாப்பு-
 கண்ணிகள்.

வையகந்தனில் வாழ்மணிதரே
 செய்யவேளடி சேலிப்பம்வாரும்
 பையாரவணி மெய்யனருளிய
 அய்யனைப்புகழ்த் தாடுவோம்வாரும்
 ஞன் னுலாவங் குமரனடியினை
 என் றும்நாம்பணிந் தேத்துவோம்வாரும்
 மன்றலார் செச்சை மார்பன்மலரடி
 என் றுநாஞ்சென் றிறைஞ்சுவோம்வாரும்
 கள்ளுலாவங் கடம்பணிமார்பனைக்
 கந்தனைநாகுகள் வந்திப்பம்வாரும்
 புள்ளிமாளீன்ற வள்ளிமனாளைப்
 போற்றிநாந்தொண்டிங் காற்றுவோம்வாரும்.

இராகம்-நாதனாமக்கீரியை. தாளம்-ஆதி.
 பல்லவி.

வாரும் நல்லாபுரிக்கெல்லோரும்-உலகுள்ளோரே
 வாரும்நல்லாபுரிக்கெல்லோரும்.

அநுபல்லவி.

வாரும்மிகவுமன்பு கூருமனுதினமும்
 வந்தனைசெயுமெங்கள் சிந்தையிற்பவந்
 தந்தனையறுத்திடக் கந்தனைத்தொழுவுவாம் (வாரு)

சாணங்கள்.

பொய்யானமாயமலக்கூடு-ஐம்புலவேட
 ரொய்யா திருந்துவாழுங்காடு-இதைநம்பிநாம்
 மெய்யென்றிருந்தால்வருங்கேடு-புறப்படுங்க
 னொய்யெனத்தேடுவேம்நாம்வீடு-இலகுமதி

பையரவம்புனைந்த வையனருகில்வாழும்

பந்தினைநிகர்முலை யந்தரியருன்புரி

சந்தரமுருகனை வந்தனைபுரிவேம்

(வாரு)

சண்டன்கடாவிலேறிவருவான்-எமதுயிரைக்

கொண்டிபோகவே துன்பந்தருவான்-எமைவிடென்று

தொண்டிசெய்தாலுமனமுருகான்-அதுவல்லாமல்

மிண்டிசெய்தாலுஞ்சற்றும்வெருவான்-அவனைவெல்ல

அண்டர்சிறையசற்ற வென்றிவடிவேல்கொண்ட

அய்யனைஒளிந்தரு மெய்யனைவினையகல்

துய்யனைப் பன்னிரு கையனைத் தொழுவேம்

(வாரு)

தொல்லைவினைகள்பறந்தோட-வறுமைமிணி

யெல்லாம்வலிகுறைந்துவாட-எமதுளத்தி

லெல்லையில்லாமகிழ்வுகூட-அவன்புகழைச்

சொல்லியானந்தநடமாட-முருவிரியும்

முல்லைமுனைமுறுவல் வள்ளிதனைப்புணர்ந்த

முத்தனையெமையரு ளத்தனைஒளிந்தரு

கத்தனை அடியவர் பத்தனைத் தொழுவே

(வாரு)

மெய்யிற்றபுளசமிகமீற-மனமுருகிக்

கைகளிரண்டிந்தலைக்கேற-எமைவருத்தும்

வெய்யஆணவம்வெந்துநீற-ககருள்ளோரே

பையப்பையவேநாட்டேறப்-பரங்கிரியில்

வைகுமறுமுகவணுய்ய எனையாங்குகன்

வஞ்சமில்வர்கடும் மிஞ்சியவினையற

நெஞ்சினிலுறைந்தி மஞ்சனைத்தொழுவே

(வாரு)

நல்லீலக்கந்தரகவல்.

கடன்முகட்டுதித்தசெங் கதிரொனத்திகழும்
 படம் விரித் தெழுந்த பஹ்லையாவின்
 பருமணித் தொகையு மரிமணிக் குவையும்
 பச்சையும் வயிரமு மற்றைய மணியும்
 வண்ணகத் திடையிடை தண்ணிழல் விடுப்ப
 இத்திர வில்லென் றினமயி லேமாந்
 தெங்கணு மகவரு செம்பொளி னிமையத்
 தண்கிரி நடுவட் டழைத்தெழு பச்சைய்
 பைக்கொடி யன்றருள் பண்ணிய மருந்தே
 திருவராண்டளந்து மொருகரை காணுத்
 கருணைவா ரிதியின் வினையுமா ரமுதே
 கருத்துறக் கருதிக் கசிந்தவ ருள்ளத்
 திருட்டொகை தூக்குந் திருத்தகு விளக்கே
 இல்லையென் றெருவரை யிரவாதடியவர்
 அல்லலே யகற்றியின் பருளுநன் னிதியே
 வண்மனங் குடைந்துபண் பாடிட வளர்முனை
 லிண்டலர் கடம்பெணும் வெறிமலர்த் தொடையனே
 கோகன கத்தில்வாழ் குரவனைச் சிறைபுரிந்
 தாருயிர் படைத்தரு ளளித்திடு முதல்வனே
 கிரனைச் சிறைசெயுங் கிருத்திமந் தனைநெடு
 வீரவேல் விடுத்துமுன் வீட்டியறிமலனே
 அருட்குரு வாகிமுன் னகத்தியற் கருமறை
 தெருட்டுநல் லுணர் வருள் சிற்பரானந்தனே
 நாரதன் மகத்தினில் நணுகுறு செச்சையை
 ஊர்தி யெனப்பிடித் தூர்ந்திடு மொருவனே
 ஆறுருத் தனையுமே ரங்கையாலனைத் துமை

ஓர்வடி வாகத் திரட்டிய வெருவனே
 தடநெடுஞ் சரவணர் தனிலறு மங்கையர்
 குடமுலை யூறுபால் குடித்திடுங் குமரனே
 ஆவினன் குடியினு மரியவே ரகத்தினும்
 சீரலைவாயினுந் திருப்பரங் கிரியினும்
 பழமு திர்சோகையென் றுரைபெறு மலையினும்
 உளமகிழ் வேரெறை யொப்பிலா முதல்வனே
 குன்றுதொ ருடல்செய் ஆலவிடுங் குளகனே
 ஆதிர்கருங் கடல்புடை யடர்ந்தவம் புவிதொழுங்
 கதிரை யங்கிரியுறை கங்கைதன் புதல்வனே
 குடவளை யினம்பல குயிறுதண் பீணையொடு
 தடமலர் வாவிசூழ் தயங்குநல் லூரனே
 அன்பினர் நெஞ்சத் தடந்தொறு மலர்ந் ததின்
 பங்கயப் பாதுமென் சிந்தைவைத் துரைப்பன்
 மாயிரு ஞாலத்து மக்களிற் பற்பலர்
 தந்தையர் தாயர் தமருந் தீனையருந்
 செஞ்சொல் வஞ்சியருந் தேடிய பொருளும்
 மீமிசைப் பவக்குழி வீழ்த்திடப் பிணித்த
 பாசமென் றெல்லாம் பற்றறத் துறந்து
 காட்டிடைப் புகுந்தொரு காலினே முடக்கிமேல்
 நோக்கிய கண்ணொடு கூப்பிய கையுமாய்
 நெடுந் தவம் புரிந்து மெலிந்தனர் துளர்ந்துங்
 காற்றுதிர் சருகுங் காயுங் கனியம்
 வாய்த்தன வருந்தி வருந்தின ருலைத்தும்
 பேயெனத் திரிந்தும் பேருடல் வறள்ந்துங்
 காணிடையிலங்கெனக் காண்வர வழன்றும்
 வேற்றொரு தேவரை வேண்டார் நின்னடி
 போற்றினர் முத்தி புகுவது பொருளாய்
 அங்கவை யனைத்துஞ் சிந்தைசெய் யாது
 தண்டலை மலர்வீழும் வண்டின மென்னக்

கண்டன கண்டன காழுற்று வைகலும்
 அறுசுவை யமுத மொருசுவை குறைந்துழி
 அட்டணர் வெருவ வெட்டென் வெருண்டுந்
 தண்ணறுஞ் சாந்து சவாது குங்குமம்
 ஒண்மலர்ச் சூட்டென் றுள்ளன புனைந்தும்
 நன்னெறி படர்கிலார் நட்பினை நயந்தும்
 நாணிலாக் கணிகையர் நயனவேற் குடைந்தும்
 வாணுளெல்லாம் வீணாக் கழித்தனன்
 இன்மணிக் குலங்க ளிமைக்குமா முடியுந்
 தினகரர் போலொழி திகழ்முக மாறும்
 ஒருமா வடிவா யுலகினை யுலேத்தஞர்
 இருபிளவாக வெறிந்திமை யோர்கள்
 சிறைதவிர்த தருளிய திருநெடு வேலும்
 மற்றுள படையும் வாதமுமபயமும்
 உற்றிடு பன்னிரு கைத்தல சிரையும்
 அருவரையினைய வகலமு மிரண்டு
 மடவன முவந்து வாழ்வுறு பாலும்
 கலகலென் றிசைக்குளின் கழலுங் காட்டி
 மரகதக் கலாப மயின்யிசைத் தோன்றும்
 வடிவினை வாழ்த்தி மறவாதுள்கி
 இரவினும் பகலினு மிறைஞ்ச லேனாயினும்
 உன்னையே தெய்வமென் றுளத்துட் டிணிர்தனன்
 அன்னது துணிந்தேற் குன்னதுபாரஞ்
 சினமொடு தீமையு மனமடு காமமும்
 நெறியிடைப் புகாத பொருளிடையெசுவவும்
 நாகிடை வீழ்த்துங் கொலைகளவாதிபும்
 இன்னடி மிம்மையி லகற்றி
 அம்மையின் முத்தி யருளு மாறே.